

01
2026

VELKOMEZIŘÍČSKO

Přivítali jsme
nový rok

VELKOMEZIRÍČSKO

Zpravodaj města Velké Meziříčí,
periodikum územního samosprávného
celku.

Vydává Město Velké Meziříčí,
Radnická 29/1, 594 13, Velké Meziříčí,
IČ 00295671.

Vychází měsíčně v nákladu 5 800 výtisků
pro Velké Meziříčí a místní části Hrbov,
Svařenov, Lhotky, Kúsky, Dolní Radslavice,
Mostiště a Olší nad Oslavou, zdarma.

Evidenční číslo MK ČR E 11 305.

Adresa redakce:

Radnická 29/1, 594 13 Velké Meziříčí

Šéfredaktorka: Bc. Martina Strnadová

Redaktor: Tomáš Adam

Redaktor: Petr Chňoupek

Telefon: 566 781 038, 724 063 930

E-mail: velkomezirisko@velkomezirici.cz

Tisk, roznos: SAMAB PRESS GROUP, a. s.,
tiskarna@samab.cz, Česká pošta, s. p.

V případě nedodání zpravodaje
se obraťte na Českou poštu Velké Meziříčí
(+420 954 259 401).

Můžete si ho vyzvednout také ve
vestibulu radnice, případně v redakci
Velkomeziříčska.

Vydavatel si vyhrazuje právo krátit nebo
upravit příspěvky bez předchozího souhlasu
autora, v případě nedostatku místa je zcela
odmítnout. Příspěvky některých autorů
mohou vyjadřovat názory pisatele a nemusí
se shodovat se stanoviskem vydavatele.
Jakékoliv užití a šíření částí nebo celku
obsahu Velkomeziříčska bez písemného
svolení vydavatele je zakázáno.

Neoznačené příspěvky jsou zprávami
vydavatele.

Toto číslo vychází ve středu
7. ledna 2026 (XXXVII. ročník).

Uzávěrka příštího čísla je
23. ledna 2026 ve 12:00.

Podklady pro inzerci, blahopřání
a společenskou kroniku přijímáme:

Pondělí: 13:00–17:00

Středa: 10:00–12:00

Pátek: 8:00–12:00

Úvodník

Alexandros Kaminaras
starosta

Vážení spoluobčané, milí sousedé,

dovolte mi, abych vás všechny srdečně pozdravil v novém roce, a to přímo z náměstí – z místa, které je srdcem našeho města, a které v posledních měsících prochází jednou z největších proměn ve své novodobé historii.

Rekonstrukce náměstí je již v plném běhu. Je pravda, že se její postup rýsuje pomaleji, než jsme si původně všichni přáli. Přesto už dnes, z prvních dokončených částí můžeme vidět, že výsledek bude krásný, důstojný a hodný významu tohoto místa. Jsem také přesvědčen, že bylo správné, že se zahájením této stavby definitivně skončily dlouhé roky debat, sporů a odkladů a že jsme konečně přešli od slov k činům. Taková rozhodnutí nejsou nikdy jednoduchá, ale bez odvahy jednat by se naše město nemohlo posouvat dál.

Uvědomuji si, že stavba s sebou přináší i řadu nepříjemností – omezení pohybu, hluk, komplikace pro obyvatele, podnikatele i návštěvníky centra. I proto vás znovu prosím o trpělivost a pochopení. Věřím, že až bude náměstí hotové, všichni společně uznáme, že tato dočasná omezení stála za to a že nový veřejný prostor bude přínosem pro každého z nás. Připomínejme si také, že podobná obnova se odehrává zhruba jednou za čtyřicet let, a proto máme štěstí, že právě my můžeme být u toho a zanechat po sobě stopu pro další generace obyvatel Velkého Meziříčí.

Rok 2026 však z hlediska investičních aktivit nebude jenom o náměstí. Již v létě otevřeme novou městskou knihovnu na Poštovní, dětskou skupinu na Hliništech a před očima nám poroste nová sportovní hala v Areálu zdraví. Začneme se stavbou prvního úseku nových cyklostezek. V sousedství nově rostoucích bytových domů v Čechových sadech vzniknou moderní stanice pro profesionální hasiče a zdravotnickou záchranou službu. Započne také dvouletá stavba jihovýchodního obchvatu, která by měla výrazně ulevit dopravě ve městě. Je toho mnohem víc.

Na podzim letošního roku nás zároveň čekají komunální volby. Prosím, přijďte volit. Je to jedna z nejučinnějších možností, jak ovlivnit celkový směr, kterým se Velké Meziříčí bude nadále ubírat. Věřím, že dobrá budoucnost našeho města je naším společným a upřímným zájmem.

Dovolte mi ale také krátce pohlédnout za hranice našeho města. Česká republika se má objektivně velmi dobře a ve srovnání s velkou částí světa zde žijeme ve vysokém životním standardu, který není samozřejmostí. Je dobré si to čas od času připomínat a uvědomovat si, jaké máme možnosti a jak bezpečné a kvalitní prostředí pro život nám naše země nabízí. Možná bychom si proto mohli o něco méně stěžovat – nejen v běžném životě, ale zejména v digitálním prostoru, kde se často šíří nespokojenost, zkratky a zbytečný hněv rychleji než fakta a respekt.

Na prahu nového roku vás chci povzbudit k větší vzájemné ohleduplnosti, k trpělivosti a ke schopnosti vidět věci v širších souvislostech. Pokračujme společně v rozvoji našeho města, pečujme o něj a budme na něj hrdí – nejen tehdy, když se daří, ale i v obdobích, kdy je potřeba vydržet a dívat se dopředu.

Vážení spoluobčané, milí sousedé, přeji vám pevné zdraví, klid, radost a mnoho osobních i společných úspěchů v novém roce 2026.

VELKOMEZIRÍČSKO V SÍTI:

www.velkomezirisko.cz

@velkomezirisko

Velké Meziříčí má novou knihu

Sedm tváří města odhaluje genius loci

Řeky, cesty, mosty, víra a kultura, školy, podnikání, architektura – sedm kapitol o Velkém Meziříčí odkazujících na sedm per v městském znaku představuje nová kniha, jejíž rozbalení proběhlo před Vánoci v Jupiter klubu.

„Denně si všímám, jak rychle se naše město i lidé, kteří v něm žijí, mění. Přesto Velké Meziříčí zůstává sídlem se specifickou identitou, která se opírá o věci a souvislosti v místě přítomné dlouhá staletí. Jde o soubor hodnot, který nás propojuje s našimi předky, o to, co vnímáme jako cenné, jedinečné, co odlišuje naše město od ostatních a co můžeme předat našim ná-

stupcům. Zápis naší doby zůstane i v této knize, o jejíž vznik jsem usiloval dlouho,“ uvedl starosta Alexandros Kaminaras při slavnostním rozbalení knihy. Moderování akce se ujal místostarosta Martin Kaman, který představil autory – historika Martina Štindla, fotografa Jakuba Mertla a také grafika Petrose Martakidise, který knize vtiskl finální podobu a přehlednost.

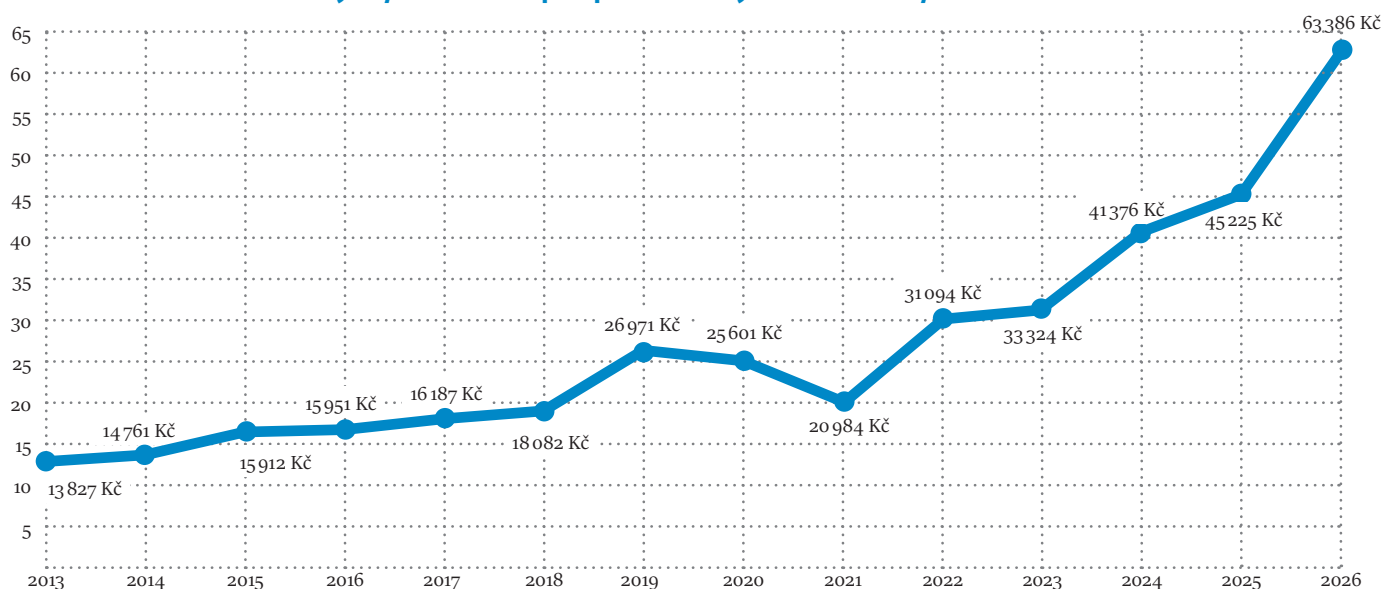
„Kniha o Velkém Meziříčí vzniklo mnoho. Ale zatím nikdo se nepokusil najít to, co je pro naše město typické, charakterizuje je a tvoří genius loci. Vážím si toho, že jsem dostal příležitost se o to pokusit. Faktory, které jsem vybral, jsou prověřeny délkou

staletí,“ sdělil autor textů Martin Štindl. „Vaše město je krásné a já se teď trochu stydím za to, že jsem je dřív neznal lépe. Teď jsem dostal příležitost objevit jeho zákoutí. A zjistil jsem, že Velké Meziříčí a Třebíč jsou si v mnohém velmi podobné,“ dodal Jakub Mertl z Třebíče, autor bezmála devadesátky fotografií v knize. Zachycují neotřelé záběry města i jeho přírody, zajímavé detaily, které našemu pohledu unikají, i když kolem nich dennodenně chodíme. Kniha Velké Meziříčí: 7 tváří města je nyní v prodeji v turistickém informačním centru na radnici a v městském e-shopu za 450 korun.

Martina Strnadová

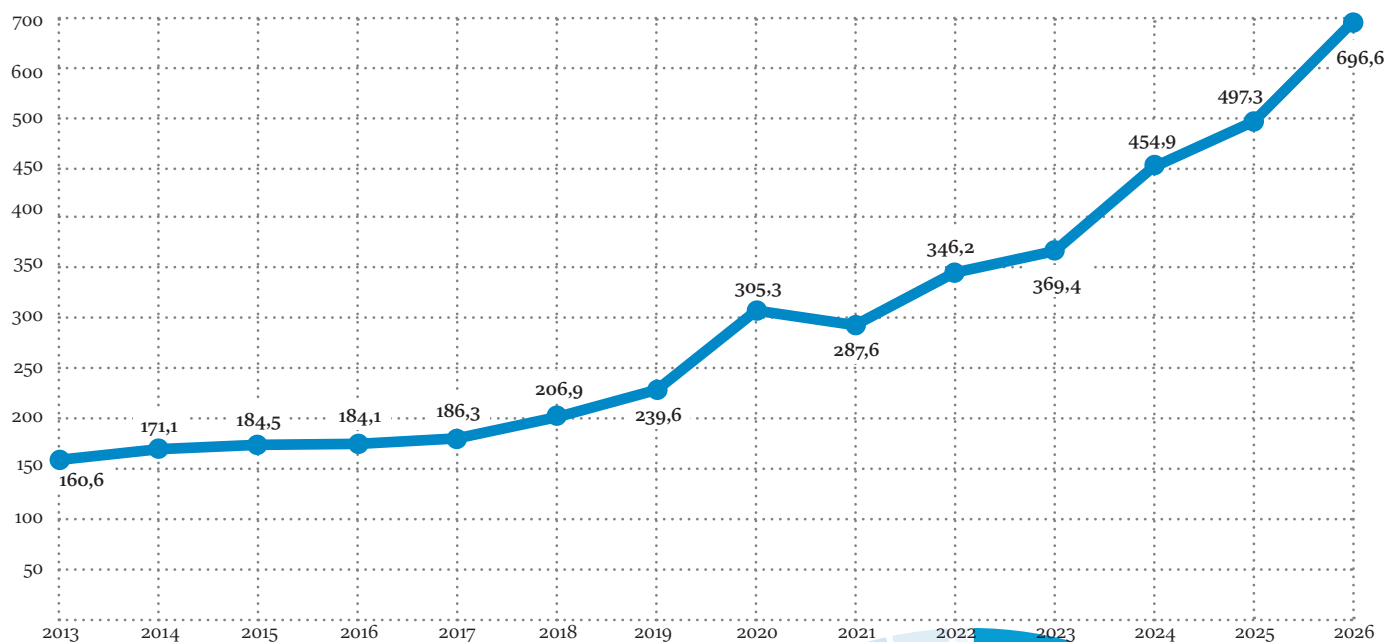

Příjmy města v přepočtu na jednoho obyvatele

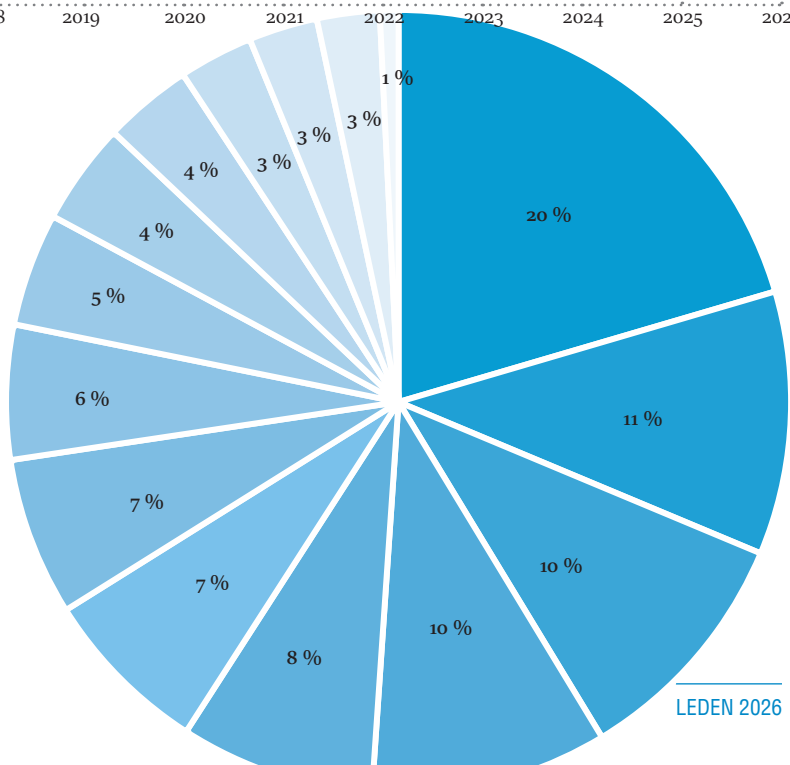
*počet obyvatel v roce 2025 a 2026 je brán k 18. 12. 2025

Příjmy města (v mil. Kč)

Vybrané provozní výdaje 2026

Odpady
Péče o veřejnou zeleň a prostranství
Základní školy (město)
Sociální služby města
Jupiter club
Sportoviště VM
Sportovní grant
Veřejné osvětlení
Muzeum
Knihovna
Údržba komunikací
Mateřské školy (město)
Sociální grant
ZŠ a MŠ (místní části)
Kulturní grant

Velké Meziříčí bude hospodařit se sedmi sty miliony korun

Velké Meziříčí bude v roce 2026 hospodařit s téměř sedmi sty miliony korun. Největší investiční akcí v rozpočtu je rekonstrukce náměstí, která přechází z roku 2025.

Rozpočet hospodaření města na rok 2026 schválili zastupitelé v úterý 16. prosince. Počítá s příjmy 696 607 000 korun, což je o zhruba 200 milionů víc než v roce předchozím, a to díky zapojení očekávaného přebytku a úvěru na rekonstrukci náměstí a přilehlých ulic, která začala v dubnu loňského roku.

V rozpočtu jsou zapojené i další velké investiční akce, které přecházejí z roku 2025. Jsou to rekonstrukce a přístavba městské knihovny, kterou město staví s téměř 66milionovou dotací. Otevřena bude v září 2026. Dále je to stavba dětské skupiny na Hlaništicích, na niž město získalo 15milionovou dotaci a měla by začít sloužit ve školním roce 2026/2027. A poslední velkou investiční akcí, která začala loni na podzim, je stavba nové sportovní haly nad Světlou. Město ji staví s dotací celkem 115 milionů korun, přičemž 90 milionů z Národní sportovní agentury už má na svém účtu a peníze jsou součástí nyní schváleného rozpočtu. Do rozpočtu se vešly i menší nové investice, a to například 7,5 milionů korun na cyklostezku kolem koupaliště do Balinského údolí nebo 9,3 milionu korun na opravu komunikací po stavbě kanalizace v Olši nad Oslavou. Rozpočet města posiluje rostoucí daňová výtěžnost na jednoho obyvatele, která v roce 2022 činila 21 a půl tisíce korun a v roce 2024 už je to téměř 26 tisíc korun.

V roce 2026 to bude poprvé, kdy na město sto procentně přechází financování nepedagogických pracovníků školských zařízení. Velké Meziříčí na ně obdrží od státu dle počtu žáků necelých 36 milionů korun, přičemž požadavky na 97 těchto pracovníků jsou více než 41 milionů. Šest milionů tedy bude muset dofinancovat ze svého.

Martina Strnadová

Zajímavosti z rozpočtu: Vybrané výdaje

Sportoviště VM	9 098 000 Kč
na jednoho občana	828 Kč
Jupiter club	10 427 000 Kč
na jednoho občana	949 Kč
Základní školy (město)	13 030 000 Kč
příspěvek na jednoho žáka	10 508 Kč
Mateřské školy (město)	3 990 000 Kč
příspěvek na jedno dítě	10 445 Kč
ZŠ a MŠ (místní části)	3 352 000 Kč
příspěvek na jedno dítě/žáka	16 351 Kč
Knihovna	5 486 000 Kč
na jednoho občana	499 Kč
Muzeum	6 079 000 Kč
na jednoho občana	553 Kč
Sociální služby města	12 690 000 Kč
na jednoho občana	1 154 Kč
Péče o veřejnou zeleň a prostranství	14 125 000 Kč
na jednoho občana	1 285 Kč
Veřejné osvětlení	7 220 000 Kč
na jednoho občana	657 Kč
Údržba komunikací	4 775 000 Kč
na jednoho občana	434 Kč
Odpady	26 600 000 Kč
na jednoho občana	2 420 Kč
Sportovní grant	8 500 000 Kč
na jednoho občana	773 Kč
Sociální grant	3 697 917 Kč
na jednoho občana	336 Kč
Kulturní grant	1 000 000 Kč
na jednoho občana	91 Kč

Katastrální úřad chce zrušit pracoviště v Meziříčí. Starosta je zásadně proti

Katastrální úřad pro Vysočinu připravuje zrušení Katastrálního pracoviště Velké Meziříčí. Všechna agenda a všichni zaměstnanci (18) mají být přesunuti do Žďáru nad Sázavou. Předpokládaný termín zrušení je 1. dubna 2026. Starosta města Alexandros Kaminaras se staví proti tomu a žádá krajského šéfa o přehodnocení záležitosti.

„S postupující digitalizací údajů katastru nemovitostí a námi nabízených elektronických služeb výrazně klesá potřeba i zájem klientů navštěvovat katastrální pracoviště osobně. K této skutečnosti také významně přispívá spuštění a využívání portálu zeměměřičství a katastru,“ uvedla Ludmila Jedličková, ředitelka kanceláře ředitele KÚ, a dodala: „K tomuto kroku nás dále vedou i ekonomické důvody. Katastrální pracoviště Velké Meziříčí má sídlo v komerční budově a přesunem do Žďáru nad Sázavou, do budovy ve vlastnictví státu, se kterou má katastrální úřad příslušnost hospodařit, dojde k úspoře nákladů spojených s provozem pracoviště v pronajatých prostorách a k efektivnějšímu využití budovy ve Žďáře nad Sázavou. Dislokací dvou katastrálních pracovišť do jedné budovy dojde i k úsporám nákladů spojených s provozem datových služeb a s vybavením a provozem počítačové sítě. Ke zrušení pracoviště nás vedou také důvody personální, abychom kapacitně zajistili nezbytné administrativní, ekonomické a správní činnosti obou katastrálních pracovišť a zastupitelnost zaměstnanců.“

Starosta Velkého Meziříčí Alexandros Kaminaras se dopisem obrátil na ředitele Katastrálního úřadu pro Vysočinu Miloslava Kaválku, ve které vyjádřil zásadní nesouhlas se zrušením katastrálního pracoviště ve Velkém Meziříčí a zároveň ho požádal o přehodnocení celé záležitosti.

„Pobočka ve Velkém Meziříčí svým dosahem obsluhuje významnou část území ORP Velké Meziříčí a také Mikroregionu Velkomeziříčsko-Bítešsko. Poskytuje služby na nejvyšší možné úrovni v obsluze celé oblasti. Případným zrušením pobočky a následnou nutností vyřizování všech záležitostí ve Žďáru nad Sázavou nebo v Třebíči by došlo ke značnému omezení dostupnosti vyřizování všech podání vůči Katastrálnímu úřadu. Starostové v celém regionu využívají možností konzultací a řešení aktuálních problémů přímo na pracovišti ve Velkém Meziříčí a vzájemná spolupráce funguje na skvělé úrovni. Přímý kontakt je pro samosprávy velmi důležitý a funguje takto již mnoho let. Případná elektronická podání nejsou pro uživatele komfortní a mnohdy jsou technicky náročná, zvláště pak pro starší občany, ale nejen pro ně,“ argumentuje starosta města.

Podle tiskové mluvčí mají být služby pro klienty zajištěny především elektronicky. Všechny podání i žádosti o poskytování údajů je možné vyřídit prostřednictvím Portálu katastru a zeměměřičství, údaje katastru poskytuje každé kontaktní místo Czech POINT.

Petr Chňoupek

První auta projela Komenského před Vánoci

Dlaždiči dokončují Komenského ulici i parkoviště u Kotvičky. V pondělí 22. prosince zprůjezdnilí ulici a následně i parkoviště. V Komenského už svítí i veřejné osvětlení.

Stavbaři pracovali mezi vánočními svátky a budou i přes zimu, protože stavba nabrala zpoždění. „Technologickou přestávku nevyužijeme. V zimě nemůžeme betonovat, tak budeme dělat kanalizaci po obou stranách náměstí. To během prací zůstane průjezdné, protože je tam víc místa než v Komenského ulici,“ informoval Karel Uhlíř za firmu Gardenline. „Ač máme pracovníky na stavbě od rána do večera, určité

rekonstrukci centra do září 2026 nestihneme dokončit,“ řekl Uhlíř a vysvětlil důvody. Etapizaci stavby hned na samém začátku narušili plynáři neplánovanou změnou ve vedení plynu. Kvůli tomu museli stavbaři zahájit spolu s první rovnou i třetí etapu stavby. Protáhl se i záchranný archeologický výzkum kolem kostela. Jen ve zkoumaných místech archeologové odkryli tisíc hrobů. Snad tím nejzásadnějším důvodem

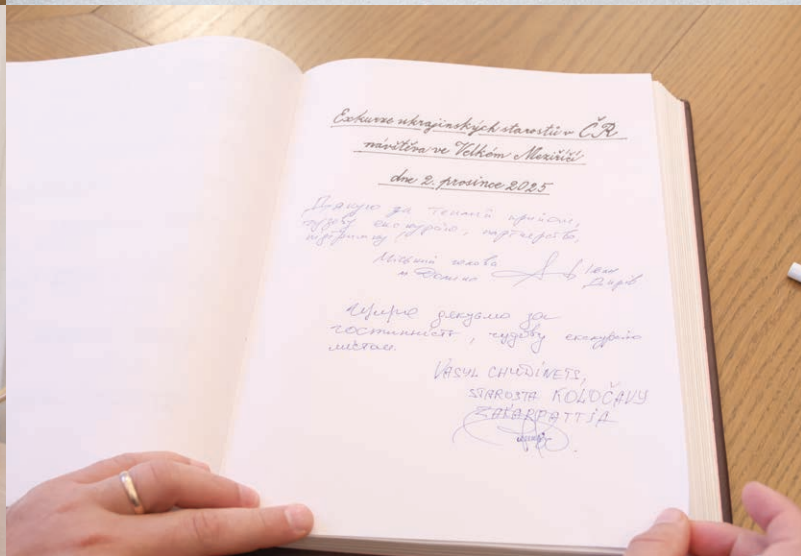
skluzu je podle stavbařů odlišná situace v zemi oproti projektu. „Ať kopneme, kam kopneme, sítě jsou tam, kde by podle plánů být neměly. Stále řešíme nějaký nepředvídatelný problém,“ uzavřel Uhlíř.

„Chtěli jsme být k lidem co nejvstřícnější. Proto jsme žádali, aby firma nejprve každou jednotlivou etapu dokončila a teprve potom začala další. Kdybychom uzavřeli celé centrum na dobu rekonstrukce, aby stavbaři mohli pracovat souběžně všude, bylo by to pro ně jednodušší,“ dodal starosta Alexandros Kaminaras.

Martina Strnadová

Alexandros Kaminaras a Lesia Mikhno, starostka města Apostolove z Dnipropetrovské oblasti Ukrajiny.

Máte štěstí, že můžete plánovat budoucnost. Ukrajínští starostové navštívili Meziříčí

Sdílet zkušenosti, navázat nové kontakty a představit příklady dobré praxe, které mohou pomoci lídrům ukrajinských samospráv při obnově válkou zničených měst – to byl hlavní cíl návštěvy devíti ukrajinských starostů, kterou zorganizovaly Nadace Partnerství a kancelář europoslance Jana Farského.

Osm starostů a jedna starostka z měst Apostolove, Brusyliv, Čortkiv, Dolyna, Drohobyč, Koločava, Konotop, Kopyčinci a Kosiv dorazili v úterý 2. prosince do Velkého Meziříčí. Desátý účastník, starosta Izjumu v Charkivské oblasti, se musel na poslední chvíli omluvit kvůli dramatickému vývoji situace na východě země. Na radnici je přivítal starosta Alexandros Kaminaras společně s radními Andreou Vašíčkovou, Liborem Benešem, Tomášem Bílkem a Josefem Prokopem. Hostům představil Velké Meziříčí – od klíčových momentů jeho historie přes fungování samosprávy až po aktuální projekty, jejich přínosy i úskalí. „Ve srovnání s vámi ale žádné problémy nemáme,“ dodal Kaminaras. „Spíše se máme dobře, a ne vždy si toho vážíme.“

Po setkání na radnici následovala společná prohlídka města. Delegace si prohlédla centrum procházející rekonstrukcí, stavbu městské knihovny i zámek, kde zaujala zejména památka v podobě kapesníčku s krví následníka trůnu a jeho spojitost se začátkem první světové války.

Můžete stavět a nikdo vám to neničí.

Výměna zkušeností probíhala obousměrně. Ukrajínští starostové kladli během pochůzky množství dotazů a oceňovali řadu místních řešení. „Máte štěstí, že nemáte souseda jako my,“ poznamenávali opakovaně. „Můžete stavět a nikdo vám to neničí. Můžete plánovat budoucnost. My se obáváme, zda ti, kdo přijdou po nás, vůbec někdy dokončí projekty, které jsme začali.“ Cestou kolem řeky a synagogy vzbudil velký zájem starostů osud té novější. „Převzetí nové synagogy od židovské obce pro nás nebylo ekonomicky výhodné, ale cítili jsme

morální povinnost vrátit jí důstojnost,“ vysvětlil starosta Kaminaras. Ukrajínští kolegové jeho slova ocenili potleskem, přitom čtyři z nich uvedli, že ve svých městech řeší podobnou situaci.

Specifický pohled hostů se projevil během prohlídky staveb, kdy se zajímali o přítomnost krytů. „Celá Ukrajina žije pod neustálým nebezpečím a dnešní svět ukazuje, že je třeba uvažovat i v jiných souvislostech,“ uvedl starosta Konotopu Artem Semnikhin. „Nikdy jsme si nemysleli, že by budeme potřebovat. Přitom dnes přes naše město létají rakety do Kyjeva,“ připomněl a dodal vlastní zkušenost se stavbou školních krytů: „Lidé dřív kritizovali, že zbytečně utrácíme, místo abychom postavili víc tříd. A pak přišla válka – a kritika se změnila na otázku, proč jsme těch krytů nepostavili víc.“

Velké Meziříčí bylo jen jednou ze zastávek ukrajinských starostů během stáže v České republice. Předtím navštívili Brno a jejich další cesta vedla například do Turnova a Prahy.

Martina Strnadová

Svatý Václav na Hornoměstské dostal důstojný prostor

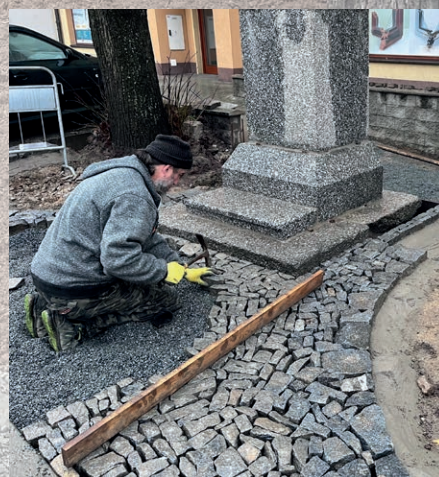
Socha sv. Václava na Hornoměstské ulici je zpět na svém místě. Dokončena je i úprava okolí.

Brněnský sochař Jiří Marek měl od konce května loňského roku v péči sochu sv. Václava, kterou čistil od mechů a lišejníků. Neprováděl to na místě, neboť podloží sochy se začínalo propadat kvůli starému kanálu, což bylo třeba také vyřešit. Oprava byla provedena a sokl i se sochou osazen na své místo v listopadu. Úpravy kolem byly dokončeny 11. prosince včetně vysazení osmdesáti cibulek žlutých krokusů do výsadbových polí kolem dvou lip, které rostou z obou stran sochy. Zbytek plochy

je vydlážděn žulou a v letošním roce kolem vyrostle kovaný plůtek se svatováclavskými motivy, který sochu ochrání před parkujícími auty. Zjara proběhne další výsadba.

„Cílem úpravy bylo zvednout povědomí o existenci sochy v místě, neboť v parkovacím pásu zcela zanikala,“ uvedla městská architektka Tereza Axmanová a dodala: „Příští rok na jaře proběhne ještě výsadba trvalek, které místo dotvoří. V obloucích u sochy bude červenolistá dlužicha v kombinaci se sasankou hajní a v zadní části svahu vysadíme pokryvný barvínek se skupinami jarních krokusů.“

Martina Strnadová

Sportoviště v Hrbově má nový plot

Sportovní areál naproti kulturnímu domu v Hrbově dostal nové oplocení z ekologicky šetrného materiálu.

Technické řešení oplocení nebylo jednoduché. „Cílem bylo neponičit kořenový systém majestátních douglasek a zároveň zachovat kvalitu veřejného prostoru obce,“ uvedla městská architektka Tereza Axmanová. V novém oplocení byl využit novodobý materiál resysta, který je lisovaný z přírodních látek (rýžových slupek s přírodními pojivy). Ten lépe odolává povětrnostním vlivům a je dlouhodobě bezúdržbový. „Zatím jsme ho ve městě použili jen pro dětské pískoviště v Olší nad Oslavou, takže Hrbov je druhým místem ve Velkém Meziříčí, kde je tento ekologicky šetrný materiál použitý,“ dodala Axmanová.

Martina Strnadová

Před kulturákem pokvete červený kaštan

Prostor před kulturním domem v Hrbově je osázen růžemi, šeříky a tavolníky, které spolu s novými chodníky zkrášlí prostor. Výsadba před kulturním domem proběhla v listopadu, respektuje budovu a přirozeně odděluje parkovací záliv od travnatých ploch, kde se lidé při různých příležitostech scházejí. Použitá travní směs by měla odolat nejen sešlapu, ale i slunečnímu žáru. „Liniové výsadby tvoří pokryvné růžové růže v kombinaci s tavolníkem březolistým – nižším, bíle kvetoucím keřem. Plochu doplňují tři bíle kvetoucí šeříky a jeden nově vysazený strom jírovce pletového, který lidé často nazývají červený kaštan,“ popsala městská architektka Tereza Axmanová. Jde o středně velký strom, který je odolný proti kličence jírovcové.

Martina Strnadová

Přivítali jsme
nový rok

Foto Martina Strnadová

Grande Moravia
Foto Martina Strnadová

Sluníčko a Slunko
Foto Martina Strnadová

Vánoční čtení s dílničkou
Foto Martina Strnadová

Vánoční čtení s dílničkou
Foto Martina Strnadová

Vánoční výstava
Foto Tomáš Adam

Vánoční výstava
Foto Tomáš Adam

Renovace
Foto Petr Chňoupek

Renovace
Foto Petr Chňoupek

Přednáška o archeologických nálezech v okolí kostela
Foto Tomáš Adam

Betlém v kostele má nového černouška.
Foto Martina Strnadová

Brněnské kontrabasy
Foto Martina Strnadová

Brněnské kontrabasy
Foto Martina Strnadová

Na pohodu
Foto Martina Strnadová

Na pohodu
Foto Martina Strnadová

FF ensemble
Foto Petr Chňoupěk

Geneze
Foto Petr Bradáč

Strážníci informují

V sobotu 22. listopadu v 23:40 hod. bylo na služebnu MP oznámeno, že v Sokolovské ulici na chodníku leží na restauraci U Kozů muž. Hlídka MP po příjezdu na místo zjistila, že se u ležícího muže nachází další muž, který se mu snaží pomoci na nohy. Ten uvedl, že již volal taxi, aby podnapilého muže dopravil do místa bydliště, kde pak byl předán do péče manželky.

V neděli 30. listopadu v 00:45 hod. našla hlídka MP spícího muže v ulici Novosady u Domusu. Po jeho probuzení provedla kontrolu totožnosti a vyzvala ho k podání vysvětlení. Muž uvedl, že byl natáčet ve Slavkově historickou scénu napoleonské bitvy. Dále pak řekl, že jede do Bratislavy a že se mu rozbilo na dálnici vozidlo. Nyní čeká na autobus do Brna, který mu jede v 04:30 hod. Hlídka v uvedenou dobu projížděla Novosady, muž do autobusu nenastoupil, proto jej hlídka oslovila opětovně. Muž vysvětlil, že než si všiml, že je na zastávce autobus, ten mu ujel, takže musel počkat na další spoj.

Ve středu 3. prosince řešili strážníci v Závěškově ulici špatné parkování. Nejen že zaparkovaná vozidla stála v nepřehledné zatáčce, ale také bránila v bezpečném výjezdu z nemovitostí, které se nacházejí v uvedeném prostoru. Strážníci vozidla zadokumentovali a řidiči, kteří na místě vozidla ponechali, budou řešeni na služebně za porušení dopravních předpisů.

Ve čtvrtek 11. prosince v 11:45 hod. na žádost hasičů VM hlídka MP usměrňovala provoz u kruhového objezdu v Hornoměstské ulici z důvodu dopravní nehody.

Městská policie Velké Meziříčí

Názvy ulic už jsou oficiální

Zastupitelé na svém prosincovém zasedání schválili názvy nových ulic v lokalitě Čechovy sady II. Své jméno má i prostranství před dolní bránou. Prostor před dolní bránou už nese název Šebestiánské náměstí. Tento prostor byl takto již dlouhodobě nazýván, zastupi-

telé tak prakticky jen oficiálně posvětili zažité pojmenování.

Nové ulice v lokalitě Čechovy sady II. neso od středy jména Borová, Modřínová, Vilímkova, Skopcová, Spojovací a Jiřího Michlíčka.

Petr Chňoupek

ZŠ Sokolovská je partnerem volejbalu

Ve čtvrtek 18. listopadu dopoledne zavítal do Základní školy Sokolovská volejbalový svazový trenér mládeže Jiří Zach v doprovodu velkomeziříčského volejbalového trenéra a radního Petra Judy. Důvodem jejich návštěvy bylo předání titulu Partnerská škola ČVS (Český volejbalový svaz) do rukou ředitelky školy Hedviky Kopečné.

Titul získávají školy, které úzce spolupracují s volejbalovými oddíly. Svaz tak oceňuje úlohu školy v přípravě volejbalové mládeže. Co se týče Základní školy Sokolovská, není divu, vždyť je tu učitelem rodák z Mostiště, odchovanec velkomeziříčského volejbalu, reprezentant a jeden z nejlepších evropských volejbalistů Martin Kryštof.

Ředitelka školy Hedvika Kopečná převzala z rukou Jiřího Zachy nejen certifikát o udělení titulu, ale také dres volejbalové reprezentace.

Petr Chňoupek

Pro Sabinku se vybralo padesát jeden a půl tisíce korun

Ve středu 10. prosince pořádala Základní škola Sokolovská tradiční vánoční jarmark. Stejně jako loni, tak i letos byl výtežek z jarmarku určen pro žákyni školy Sabinu Dolíhalovou, která trpí spastickou diparérou.

Akci podpořili rodiče, učitelé, vychovatelky v družině, kuchařky školní jídelny, žáci i široká veřejnost, kteří svým podílem na organizaci, výrobě předmětů i nákupem ocenili smysluplnost celé akce. Letos se

podarilo pro Sabinku vybrat 51500 korun, což je o více než patnáct tisíc korun větší částka než loni. Poděkování také patří „neznámé“ dárkyni, která významnou částkou přispěla na materiál pro výrobu produktů, které pak byly na vánočním jarmarku v prodeji.

Ve čtvrtek 18. prosince krátce před polednem si Sabinka šek s touto krásnou částkou převzala.

Petr Chňoupek

Tříkrálová sbírka trvá do 14. ledna

Tříkrálová sbírka probíhá od 1. do 14. ledna. Ve žďárském okrese je v terénu 622 kasiček a více než 2800 koledníků. Ti navštěvují domácnosti s požehnanou křídou a přáním všechno dobré do nového roku. „Každá návštěva, každý úsměv, koleda a milé slovo jsou nedílnou součástí návštěvy a má svůj význam. Sběrka není jen o penězích, ale i o lidskosti, solidaritě a společné radosti z pomoci,“ uvádí koordinátorka sbírky Veronika Dobrovolná.

„Sběrka umožní financovat naše plánované záměry a zajistí podporu charitních služeb“ říká Jana Zelená, ředitelka Oblastní charity Žďár nad Sázavou. „Finanční prostředky pomohou financovat obnovu vozového parku terénních služeb, činnost Charitní záchranné sítě a dobrovolnického centra Kambala a dokončení rekonstrukce Charitního domova Moravec, který od ledna bude součástí naší charity,“ doplňuje Zelená.

red

Na jakou školu půjde vaše dítě?

Město vydalo novou obecně závaznou vyhlášku, kterou upravuje školské obvody základních škol. Důvodem je snaha docílit rovnoměrného rozdělení dětí mezi tři základní školy. Podle současné spádovosti by v příštím školním roce došlo k otevření sedmi špatně naplněných tříd.

Ze spádového obvodu Základní školy Oslavická se do spádového obvodu Základní školy Sokolovská přesouvá ulice Čechova a do spádového obvodu Základní školy Školní ulice Na Výsluní, Kolmá,

Krškova, Ve Vilách, Nad Kunšovcem a Zahradní). Ulice Gen. Jaroše, Bezděkov a Nábřeží se přesouvají ze spádového obvodu Základní školy Školní do spádového obvodu Základní školy Sokolovská. Díky tomuto opatření bude v příštím školním roce otevřeno šest téměř ideálně naplněných tříd.

V letošním roce také dojde na dřívější termín zápisů do škol. Ve Velkém Meziříčí je naplánován na 13. února.

Petr Chňoupek

Zprávy od hasičů

Nehoda na dálničním sjezdu

V úterý 9. prosince 2025 po dvanácté hodině zasahovala jednotka profesionálních hasičů ze stanice ve Velkém Meziříčí u dopravní nehody osobního automobilu a kamionu na 146. km dálnice D1 ve směru na Prahu. Hasiči poskytli zraněné řidičce předlékařskou pomoc a kompletně zajistili místo události.

Srážka v mlze

Ve středu 10. prosince 2025 po deváté hodině ranní zasahovaly jednotky profesionálních hasičů ze stanic ve Velkém Meziříčí a Velké Bítešské u dopravní nehody čtyř vozidel na 159. km dálnice D1 ve směru na Brno. Došlo ke zranění dvou osob. Hasiči kompletně zajistili místo události.

Řidička zaklíněná ve vozidle

V neděli 14. prosince 2025 po desáté hodině ranní zasahovala jednotka profesionálních hasičů ze stanice ve Velkém Meziříčí u dopravní nehody dvou osobních vozidel u Laviček. Hasiči řidičku vyprostili. Dále poskytli dvěma osobám předlékařskou pomoc. Také poskytli řidiči druhého vozidla psychologickou pomoc a kompletně zajistili místo události.

*npor. Jiří Doležal
velitel stanice Velké Meziříčí*

Vánoční besídka v Mostiště
Foto Jiří Vávra

Vánoční besídka v Mostiště
Foto Jiří Vávra

Adventní koncert v Netíně
Foto Martina Strnadová

Adventní koncert v Netíně
Foto Martina Strnadová

Vánoční trhy
Foto Martina Strnadová

Vánoční bruslení
Foto Kateřina Koukolová

Silvestrovská vyjížďka traktorů
Foto Tomáš Adam

Silvestrovská vyjížďka traktorů
Foto Tomáš Adam

Rybovka po roce zopakovala úspěch

Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby, po ní letošní novinky Missa brevis – Sanctus Jiřího Pavlici a Te Deum Zdeňka Merty, a navíc ještě Tichá noc, takový byl program vánočních koncertů v Jupiter klubu a povánočních v kostele. Místní pěvecké sbory a orchestr pod taktovkou Olgy Ubrové za něj sklídily aplaus publika vestoje.

Foto Martina Strnadová a Tomáš Adam

Meziříčský uličník

aneb zajímavé domy v našem městě

Každý dům by mohl vyprávět – o stavbě samé, o majitelích nebo zajímavých nájemnících. Některé z nich si připomeneme. Stále zůstáváme v ulici Komenského, v minulosti nazývané Špitální nebo Panská.

Marie Ripperová

Dům č. 9

Dům č. 9 je jednopatrový řadový dům gotického původu s hloubkovou dvoutraktovou dispozicí. Objekt dokládá postupný vývoj městské architektury od středověku až do 20. století. V interiéru si zachoval cenné gotické portály a renesanční a barokní klenby. Jedná se o kulturní památku.

Dům se kdysi nazýval Duchoslavův. Po požáru jej roku 1547 znovu vystavěl Martin Kozlovský z Kozlova a v rodině Kozlovských vydržel až do konce 17. století. Až 24. 4. 1699 Pavel Kozlovský, hejtmán velkomeziříčského panství, prodal dům Martinu Matulovi za 550 zl. Jak bylo tehdy zvykem, kupec složil 129 zlatých a zbytek měl od roku 1700 splácet po 5 zl. ročně, které měl zaplatit vždy o sv. Havlu. Splácení se mu dařilo, takže už 31. 12. 1716 dům zaplatil.

Matulova dcera Eva se 14. 11. 1719 provdala za Václava Dvorského z Polné. Jejich syn Jan v roce 1745 převzal dům s polnostími

UZENINY
vlastní výroby,
výsek masa **la jakosti**,
obsluha **vzorná**
v řeznicko-
uzenář. závodě
ALOISE
GRETZE,
Velké Meziříčí,
Komenského 9.

i se „zahrádkou za domem přes vodu ležící“. Dalším majitelem byl jeho bratr Václav Dvorský. Když 24. 1. 1749 Václav ve věku 27 let zemřel, zdědila dům jeho manželka

Anna. Ta se 27. 11. 1749 podruhé provdala za Antonína Jašu z Rudíkova. S ním měla sice dvě děti, ale brzy opět ovdověla.

Dne 9. 6. 1756 se Anna potřetí provdala za tkalce Václava Wünsche. Ten vnesl do manželství hotové peníze a „50 kusů skopcového dobitka“. Majitelem domu měl být až do své smrti, ale pak měly dědit děti, které měla Anna s předešlým manželem, Matěj a Josefka. Mezitím Wünsch hospodařil a pilně splácel dluhy po svém předchůdci. Když dospěl Matěj Jaša, dostal od otčima dům v Křižanově a roku 1776 se za sebe i svou zemřelou sestru vzdal podílu na domě.

Majitelem domu č. 9 tak zůstal Václav Wünsch. Po otci dědil v roce 1798 syn Tomáš Wünsch a v roce 1844 zase jeho syn Willibald, zednický mistr. Ten v roce 1855 sešlý dům opravil, a odstranil tak všechny renesanční ozdoby. Dům byl velký, proto v něm v té době byla řada bytů s nájemníky. Patřilo k němu také hospodářství.

V roce 1857 zde bydlel Willibald Wünsch s manželkou Antonií a třemi dcerami. Dal-

ší byt obývala jeho nevlastní matka Kateřina Wünschová. Mezi dalšími nájemníky byl židovský krejčí Abraham Singer s manželkou Babette, Michael Řezníček s manželkou a dvěma dětmi, nebo obchodní sluha Kašpar Schenk s manželkou, 2 syny a dcerou. V domě bydlel ještě truhlář Václav Hollan s manželkou, dcerou a třemi syny. Jeden z nich se u otce učil řemeslu.

Roku 1869 se chtěl Wunsch vzdát zednického řemesla a věnovat se jen polnímu hospodářství, ale v dalších letech pokračoval ve stavitelství. V domě žil s manželkou, čtyřmi dcerami a služkou. V dalším bytě bydlela jeho nevlastní matka Kateřina, která měla jako podnájemnici vdovu Annu Čermákovou, sedmaosmdesátiletou žebračku. Kromě rodin Holanovy a Řezníčkovy zde bydlel například krejčovský mistr Jan Nádvorník s manželkou Josefou, která byla švadlenou, dvěma dětmi a švagrovou. Holanovi se později odstěhovali do č. 6 a Nádvorníkovi do č. 7. Mezi dalšími nájemníky si můžeme všimnout i knihařského mistra Jana Šaška s manželkou Anežkou, kteří se v tomto roce přistěhovali ze Žďáru. Později si ve městě zřídili tiskárnu.

V roce 1880 bychom mezi nájemníky našli obuvnického mistra Jana Pospíšila s manželkou, dcerou a obuvnickým pomocníkem. Také František Pollak se

věnoval obuvnictví, pracoval v Krškově továrně. V bytě žil s manželkou a tchýní. V dalším bytě bydlel c. k. okresní úředník Emanuel Skalka s manželkou, synem a dvěma dcerami. S nimi žila i tchýně Rosalie Závišková a služka. Stále zde žil také Michael Řezníček s manželkou a syny. Z nich Jan pracoval jako obecní úředník a Ladislav jako poštovní a telegrafický výpravčí.

Od roku 1888 byl Wunsch vdovec. V domě žil se svobodnou dcerou Terezií, dvěma vnuky a služkou. Mezi nájemníky byl obuvnický mistr František Vyplašil s manželkou a dcerou, kartáčník mistr František Prantl s manželkou, třemi syny a dvěma nevlastními syny a nevlastní dcerou. Dále zde bydlel městský důchodník Jan Řezníček se dvěma sestřenicemi. Další byt obýval účetní v knihtiskárně František Frgal.

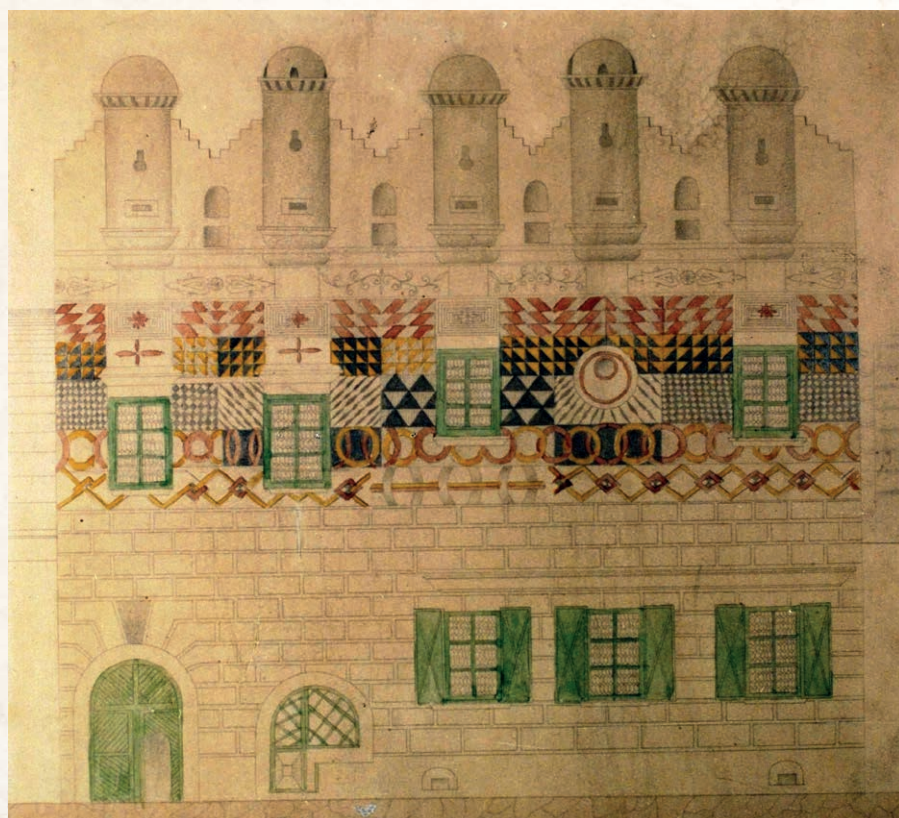
Po smrti Willibalda Wunsche v roce 1896 byla majitelkou jeho dcera Terezie s manželem Janem Šmidem. V domě bydlel knihařský mistr Karel Studený s manželkou a dcerou. Měl obchod s papírem na psaní na protější straně ulice v domě č. 118. Mezi dalšími nájemníky bychom našli sedlářského mistra Josefa Sobotku s manželkou, dvěma dětmi a učněm nebo kartáčník mistra Františka Prantla s manželkou a synem, který mu vypomáhal v řemesle jako kartáčník pomocník. Dva byty obývaly vdovy – Paulina Horáčková se synem Vavřincem, mysliveckým příručím, dalším synem a dcerou a Marie Pešková. Bydlel zde také Karel Šebesta, notářský kancelista u Viléma Kappuse s manželkou Annou, která byla porodní bába. Spolu měli tři dcery a dva syny.

V domě byly i obchody, jejichž majitelé zde nebydleli. Od roku 1897 zde František Bílek provozoval obchod s hotovou obuví. Kolem roku 1900 tu krátkou dobu byla také filiálka třebského obchodu šicími stroji a velocipédy Aloise Štourače s vedoucím Josefem Pertlem.

V roce 1910 v domě bydlel stále Karel Studený s rodinou, dále holičský mistr Ludvík Robotka se synem, hospodyní, holičským pomocníkem a učněm. V dalším bytě žila vdova Karolina Buchtová se dvěma dcerami, z nichž jedna byla švadlena a druhá provozovala obchod střížním zbožím. Bydlel zde také kartáčník mistr František Prantl s manželkou, schovankou, tovaryšem a učněm a řeznický mistr Bedřich Šlapal s manželkou, dvěma syny a dvěma dcerami. Dalším nájemníkem byl kostelník Karel Štásta s manželkou.

V roce 1921 v domě zůstávala rodina knihaře Karla Studeného, holiče Ludvíka Robotky i vdovy Buchtové. Poslední dvě partaje si přilepšovaly ubytováním studentů reálky. Dalším nájemníkem byl Jindřich Krča, úředník v obchodě se dřevem Felixe Lechnera, který zde žil s manželkou a tchánem. Bydlel zde také Karel Marek, obchodvedoucí v Jelínkové kožešnictví s manželkou a syny Karlem a Jiřím. V roce 1921 se přestěhovali do domu č. 2.

Roku 1922 dům koupil řezník Alois Grec (Gretz) s manželkou Kristou, který zde provozoval řeznictví.

Willibald Wunsch

* 7. 7. 1812 Velké Meziříčí

† 27. 3. 1896 Velké Meziříčí

Narodil se ve Velkém Meziříčí v domě č. p. 9 na ulici Komenského. Tento dům patřil kdysi pánům z Kozlova, kteří jej po požáru roku 1547 vystavěli v renesanční podobě. Když vyrostl, stal se zednickým mistrem. V roce 1844 převzal rodný dům a v roce 1855 jej přestavěl. Tím zrušil původní renesanční podobu, kterou nahradil moderní fasádou. Jeho zednickou činnost dodnes připomíná také podoba kostela. V roce 1883 prorazili zedníci pod jeho vedením pod kostelní věží dnešní hlavní vchod do kostela. Do té doby byl hlavní vchod z boku. O svém životě napsal kroniku, kde popisuje také dopad prusko-rakouské války v roce 1866 na naše město. Zmiňuje se zde i o národní gardě, ustavené v roce 1848.

Jedna z koster možná patří významnému knězi...

Archeologický průzkum kolem kostela sv. Mikuláše přináší neustále nová, zajímavá zjištění z historie města. Archeologové u kostela objevili stovky hrobů místních občanů. Většina jich byla bez jakékoliv výbavy, ale objevil se i pohřeb, který svou výbavou odkazoval na skutečnost, že by mohlo jít o hrob kněze, s největší pravděpodobností některého ze zdejších farářů.

Začalo pátrání, které přineslo zajímavé výsledky. Mohlo by totiž jít o hrob nejdéle sloužícího faráře ve Velkém Meziříčí, Josefa Karla Pahnosty, který zde sloužil celých šestatřicet let. Proto se mu dostalo té výsady, že byl pohřben na významném místě u kostela, kde se již tou dobou nepohřbívalo.

Josef Karel Pahnost se narodil 4. února 1735 v Hodoníně. Pocházel s velmi zámožné rodiny. Jeho otec Martin Pahnost byl v Hodoníně dokonce primátorem. Josefův bratr Gottfried, narozený 24. ledna 1733, byl sekretářem opata louckého premonstrátského kláštera a současně klášterním archivářem. Později byl řádovým prokurátorem ve Vídni. Teologii vystudoval v Olomouci. Pravděpodobně v roce 1767 se stal farářem ve Vlkoši u Přerova. Tady sloužil až

do roku 1772, kdy byl jmenován farářem a také děkanem velko-meziříčským. Proslul především svým řečnickým uměním a na konci 18. století byl považován za jednoho z nejvýznamnějších moravských kazatelů. Jeho činnost byla oceněna titulem čestný kanovník při katedrále sv. Petra a Pavla v Brně. Jako děkan konal vizitace i mimo území svého děkanátu, v archivech se zachovaly jeho zprávy o vizitacích v Opatově a v Časlavicích. Spolu s Tímoteem Rajským a Karlem Budínským vydával v Olomouci Institutiones Historiae Ecclesiae Interpositis Dissertationibus Criticis In Epochas Distributae (vícesvazkové dílo prezentující církevní dějiny v chronologických obdobích).

Jak již bylo řečeno ve Velkém Meziříčí sloužil dlouhých třicet šest let. Zemřel 7. července 1808 ve věku sedmdesáti tří let, pěti měsíci a tří dnů. Řada indicií pak nasvědčuje tomu, že byl 9. července pohřben na starém hřbitově u kostela sv. Mikuláše. Existují ovšem i indicie, které hovoří o pohřbu na Moránském hřbitově.

Osobnost Josefa Karla Pahnosty by si jistě zasloužila podrobnější bádání.

Petr Chňoupek

Dobový portrét Josefa Karla Pahnosta (ŘKF Velké Meziříčí, foto D. Fňukalová)

Razítko se jménem J. K. Pahnosta sloužilo svému majiteli jako exlibris (ŘKF Velké Meziříčí, repro J. Mrňa)

Vlastnické razítko s monogramem J. K. Pahnosta (ŘKF Velké Meziříčí, repro J. Mrňa)

Archeologický výzkum v okolí kostela

...anebo úplně někomu jinému

Význam archeologie pro poznání naší minulosti je naprosto nezastupitelný. Jako každá historická disciplína však poskytuje pouze dílčí a útržkovitá sdělení. Pří-
mou výpověď archeologických pramenů lze nepochybně rozšiřovat jejich objevnou
interpretací, ale ta by neměla riskovat důvěru ve zvolené výkladové postupy. Zto-
tožňování nalezených artefaktů s konkrétními historickými postavami takové po-
chybnosti bohužel vzbuzuje. Seriální odhalování historických souvislostí se v tom-
to smyslu jednoduše podobá kriminalistice. To, že vaše verze příběhu neodporuje
žádné z indicií, ještě neznamená, že jste odhalili „pachatele“!

K výše naznačené „identifikaci“ kosterních pozůstatků děkana J. K. Pahnosta, respek-
tive k interpretaci ostatků ozdobených votivním medailonem ze 17. či 18. století
a pohřebních na tehdy už „nepoužívaném“ hřbitově v okolí farního kostela, lze totiž
připojit několik námitek i odlišných výkla-
dů:

1) **Přiřazení kosterních pozůstatků k osobě duchovního stavu je pouhou do-
mněnkou nálezců.** Ojedinělého pohřbu na běžně nepoužívaném hřbitově se mohl
dočkat jakýkoliv příslušník zdejších elit,
které tehdy pocházely nejen z řad kléru,
ale i nižší šlechty, měšťanstva či vrchnos-
tenského úřednictva. Všichni byli zbožný-
mi křesťany a mohli nosit symboly své víry.

2) **I kdybychom náš investigativní „vý-**

běr“ zúžili na kněze, pak je třeba připo-
menout, že úřadující meziříčský děkan
nebyl zdaleka jediným duchovním far-
ností. Minimálně od poloviny 17. století si
zdejší děkani soukromě vydržovali jedno-
ho výpomocného kaplana, k němuž pak od
roku 1774 přibyl ještě druhý, placený vrch-
nostenskou nadací.

3) Je logické, že poměrně početný zá-
stup duchovních, který v 17. a 18. století
prošel služebně meziříčskou farností,
zemřel daleko za hranicemi jejího ob-
vodu. Ale i tak v této skupině vedle páte-
ra Pahnosta najdeme minimálně další tři
kněze (M. I. Michalík †1708, A. Kneiffel
†1771, F. I. Schmidt †1772), jejichž pozem-
ská pouť skončila na zdejších pohřebištích.

4) **Možnosti ztotožnění kosterních po-
zůstatků objevených archeology jsou
tedy i nadále značně široké.** Osoba J. K.
Pahnosta však alternativu v dalším pá-
trání představovat už zřejmě nebude. Cír-
kevní historik J. Mrňa totiž v biografickém
hesle z roku 2017 Pahnostovu smrt expli-
citně spojuje s pohřbem na Moráňském
hřbitově.

Martin Štindl

Zapomenuté okamžiky - Štěpánkova kaplička

V dnešním díle půjdeme daleko proti proudu času, a to až do roku 1766.

V tom roce vypukl v Hrbově velký požár, kterému podlehla celá vesnice. Jako zázrakem ovšem zůstal ohněm nedotčen statek číslo 1, který patřil rodině Vavřince Štěpánka.

Jako poděkování Bohu za uchránění domova postavila rodina Štěpánkova na tomto vyvýšeném místě nad obcí kapličku. Do ní byl umístěn obraz Nejsvětější Trojice Boží. Podle tradice byly postavy na obraze malovány neznámým umělcem podle členů Štěpánkovy

rodiny. Tento obraz už v kapličce bohužel není. V roce 2013 prošla kaplička revitalizací.

Ale co zůstalo, je nádherný výhled do širokého dalekého okolí. Je tu krásný výhled na Velké Meziříčí i na kopce Arnoleckých hor a vzdálené vrcholky Žďárských vrchů. Krásu místa umocňují i vzrostlé stromy v těsné blízkosti kapličky.

Krásné místo, které mohlo vzniknout pouze kvůli jednomu tragickému dni, ale takový už je život.

Petr Chňoupek, foto Martina Strnadová

Evropu ohromil i s jednou botou

Velkomeziříčský atlet – běžec Adam Červinka reprezentoval Českou republiku na mistrovství Evropy v krosu, které se konalo v portugalském městě Lagoa. V kategorii juniorů dosáhl skvělého umístění. Skončil na konečném devátém místě. Tohoto umístění dosáhl i navzdory tomu, že téměř celou trať běžel bez jedné tretry.

Zhruba po pěti stech metrech jste přišel o tretru, jak se to stalo?

Na startovní čáru se nás poskládalo více než sto závodníků, takže se při úvodním zúžení trati vytvořil obrovský balík. Přestože jsem se dostal do dobré pozice, byl jsem zavřen mezi soupeři. Jeden z nich mi přišlápnul patu tretry a ta se zula.

Jak jste se s tím vypořádal?

Já si myslím, že celkem dobře. Musel jsem být opatrnější, co se taktiky týče, ale nakonec to asi vyšlo akorát. V cíli jsem na ni už opravdu nemohl skoro ani došlápnout, takže jsem hranu celkem trefil.

Už jste někdy něco podobného zažil?

Naštěstí ne.

Přišla vám na mysl myšlenka závod zabalit?

Na maličkou chvíli jo. Přemýšlel jsem, co budu dělat, pokud mi na nohu někdo šlápně tretrou. V tu chvíli už by to asi bylo na zabalení. Jinak ne.

Nebylo řešením se prostě zastavit a tretru si obout?

Určitě ne. Napadlo mě to po cca dvaceti metrech, ale hned jsem to zavrhnul. Zřejmě

jsem došel k tomu, že i kdybych se zastavil hned, bylo by to špatně.

Jak je na tom noha? Nedošlo k nějakému zranění?

Určitě to mohlo být horší. Měl jsem dobré ponožky, které hodně pomohly. Velká část trati byla šotolinová, takže tam jsem se trápil nejvíce. Krátký úsek po trávě byl vždy za odměnu. I tak jsem ale skončil s pořádnými puchýři a víceméně jsem nemohl chodit. Po třech dnech už přestávám kulhat a předpokládám, že za další tři už budu v běžném režimu.

Keňané kdysi běhávali bosí a vyhrávali. Vzpomněl jste si na to?

Vůbec. Já myslel hlavně na to, jak mě noha v té chvíli bolela.

Petr Chňoupek

Turnaj ve stolním tenise, Dolní Heřmanice

1. Kristýna Ambrožová, 2. Vít Požár, 3. Štěpán Lukášek a Šimon Štoček. Foto Bronislav Strnad

1. Alena Svecová, 2. Jiří Pazderka, 3. Zdeněk Böhm

Turnaj ve stolním tenise, Lhotky, foto Petr Chňoupek

1. Antonín Prašek, 2. Kryštof Chylik, 3. Štěpán Chylik

SK SOKOL LHOTKY

Vzpomínáme

„Odešli jste tiše, jak den, když končí, a přece dál jste s námi v každé vteřině. V srdcích zůstáváte, tam, kde láska nikdy neumírá.“

Dne 30. října jsme si připomněli sedmé výročí, kdy nás navždy opustila **Marie Němcová**, a 19. prosince tomu bylo dvacet let, co nás opustil **František Němec**.

Stále vzpomíná dcera Jarmila s rodinou.

„Slova nemohou vyjádřit naši bolest, ale láska, úcta a vzpomínky zůstávají.“

Dne 21. 12. 2025 jsme vzpomněli 1. smutné výročí úmrtí našeho tatínka, pana **Františka Hýbla**. Nikdy nezapomeneme!

Děti s rodinami

Dne 22. prosince uplynul rok, co nás navždy opustila paní **Marie Mertová** z Velkého Meziříčí. Kdo jste ji znali, věnujte jí prosím tichou vzpomínku. V našich srdcích zůstává navždy. S láskou vzpomíná zarmoucená rodina.

„Utichlo srdce, utichl čas, vzpomínku v srdci má každý z nás. Čas neúprosně letí, ale chybí nám tady neskutečně.“

Dne 5. ledna to bylo 6 let, co od nás odešla maminka **Marie Jágriková**, a 4. února to tube už 12 let, co nás opustil tatínek **Miroslav Jágrik**.

Kdo jste je znali, vzpomeňte s námi. Děti s rodinami vnoučata a pravnoučata

„Čas plyne, vzpomínky v srdci zůstávají.“

Dne 5. ledna 2026 tomu byly 4 smutné roky, co nás opustil pan **Josef Svoboda** z Velkého Meziříčí. Stále vzpomínají manželka a děti s rodinami.

Dne 7. ledna si připomeneme 5. výročí úmrtí pana **Zdeňka Obršlíka** z Velkého Meziříčí. Děkujeme všem, kteří mu věnují tichou vzpomínku. S láskou manželka a děti s rodinami

„V našich vzpomínkách žiješ tu stále s námi.“

Dne 13. ledna 2026 vzpomeneme 1. výročí úmrtí pana **Václava Malouška**. S láskou vzpomínají a za tichou vzpomínku děkují manželka Marie a syn Aleš s rodinou.

„Zaslzely oči, zaplakaly bolem, když jsme Ti, tatínku, dávali sbohem. Dnes jen rozžehnout svíčku, kyticí květin na hrob můžem Ti dát, pomodlit se a tiše vzpomínat.“

Ve čtvrtek 22. ledna vzpomeneme 5. výročí, kdy nás navždy opustil náš tatínek, dědeček a pradědeček, pan **Miroslav Kobylka** z Dobré Vody. Hluboká láska, úcta a vzpomínky v našich srdcích zůstávají. Kdo jste ho znali, vzpomeňte s námi. Za tichou vzpomínku děkují dcery a syn s rodinami.

Děkujeme všem známým, kteří si s námi vzpomenou na paní **Věru Semerádovou - Večeřovou**, čas velmi rychle letí a 10. ledna to bude již devět bolestných let, co mámino srdce dotlouklo navždy. Za vzpomínku děkujeme. Rodina

Dne 12. ledna 2026 to bude pět let, co nás opustila naše milovaná maminka, dcera, sestra, sestřenice, teta, přítelkyně, paní **Milena Doležalová**. Děkujeme za cestu, kterou jsi s námi šla, že jsi byla. Chybíš nám. S láskou vzpomíná celá rodina.

Odešli z našich řad

Božena Trojanová, 23. 11. 2025, 91 let, Velké Meziříčí

Anna Slabá, 24. 11. 2025, 82 let, Lhotky

Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 28. 11. 2025 s paní Annou Slabou ze Lhotek. Zarmoucená rodina

Alena Blahová, 25. 11. 2025, 57 let, Radenice

Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 5. 12. 2025 s paní Alenou Blahovou z Radenic. Zarmoucená rodina

Jakub Mach, 8. 12. 2025, 21 let, Velké Meziříčí

Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 17. 12. 2025 s naším milovaným synem Jakubem Machem z Velkého Meziříčí.

„Jen ten, kdo s tebou žil, ví, co ztratil.“

Jakube, smutníme. Rodina

Pavčina Kieferová, 14. 12. 2025, 33 let, Křižanov

Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast při posledním rozloučení dne 19. 12. 2025 s paní Pavčinou Kieferovou z Křižanova.

Zarmoucená rodina

Vladimír Krchňavý, 17. 12. 2025, 79 let, Lhotky

Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 22. 12. 2025 s panem Vladimírem Krchňavým ze Lhotek.

Zarmoucená rodina

Antonín Lavický, 17. 12. 2025, 86 let, Petravče

Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 23. 12. 2025 s panem Antonínem Lavickým z Petravče.

Zarmoucená rodina

Poděkování

Chtěla bych touto cestou poděkovat všem řidičům, kteří dne 19. 12. v ranních hodinách projížděli kolem obce Kozlov u Křižanova, kde se mi porouchalo auto. Spousta řidičů zastavila a nabízeli mi pomoc.

Velký dík náleží hlavně mladému muži z Krásněvsi – jel zrovna domů z noční směny, zastavil a čekal se mnou u nepojízdného auta až do té doby, než přijela pomoc.

Jak je vidět, lidskost z našich životů ještě nevymizela.

Marie Navrátilová

Blahopřání

Dne 19. 12. 2025 oslavili manželé Marie a Vladimír Vodičkovi z Velkého Meziříčí, nádherných 55 let společného života. Hodně zdraví a lásky do dalších let, přejí dcery s rodinami.

Inzerce

RD dřevo, s. r. o., přijme výrobního pracovníka do truhlářské výroby ve Velkém Meziříčí. Zajímavé platební ohodnocení, zajímavá práce na prestižních výrobcích a stavbách. Výroba ve Velkém Meziříčí, montáž v ČR i zahraničí. Informace o realizacích: www.rddrevo.eu. Kontakt: 724 079 198, e-mail: rddrevo@rddrevo.eu

Koupím byt nebo dům. Prodávající může v klidu zůstat bydlet doživotně, právně zajištěno smlouvou a zápisem v katastru. Nejsme RK. Tel. 731 750 226

NOVÁ VANA DO STARÉ

- bez bourání
- bez nástřiku
- záruka 5 let
- montáž 2 hodiny

Tel.: 608 700 515

www.renovacevany.eu

Vaše rodinná a společenská oznámení

objednávejte na 566 781 038

email velkomezirisko@velkomezirici.cz nebo v redakci.

pondělí: 13:00-17:00, středa: 10:00-12:00, pátek: 8:00-12:00

Najdete nás v budově radnice, přízemí, dveře č. 104.

Klidný rok plný spousty malých radostí přeje
redakce Velkomeziríčka.

PF 2026

**PRODEJ
PŘEKLIŽKOVÝCH
DESEK**

Formát 910 × 335 mm • Síla 12 mm

«KBB»®

Kabelové bubny a bedny, s.r.o.
Františkov 88/10
Velké Meziříčí
www.kabelovebubny.cz

**CENA:
13 Kč/ks
bez DPH**

Minimální odběr 50 ks

<https://kabelovebubny.cz>

**Nový
Kosmetický salon
Markétka**

Luxusní péče o pleť a tělo

- Kosmetické ošetření
- Přístrojová lymfodrenáž
- Dárkové poukazy

☎ 733 799 872

📷 Fb: Salon Markétka

📍 Pod Hradbami 9, Velké Meziříčí

Odběry krve

nově ve Velkém Meziříčí

Kde: Moráňská 141, 594 01 Velké Meziříčí
(ordinace po MUDr. Dobešové)

Provozní doba: Po - Pá 7:00 – 12:00 hod

V odběrové místnosti zajišťujeme odběry krve u dětí od 1 roku včetně dospělých.

Provádíme též odběry na oGTT (cukrovka) pro těhotné a pacienty s predispozicí diabetu.
Na odběry je nutné se objednat přes rezervační systém na našich webových stránkách
rezervace.unilabs.cz nebo přes klientské centrum **800 73 73 83**.

Krevní testy i pro samoplátce – online na pár kliknutí na **cz.unilabs.online**

www.unilabs.cz

Genealogové vydali knihu Stanislava Vodičky

Premiéru filmu, křty dvou knih, desítky přednášek, zájezdy i botanickou vycházku zvládla Vlastivědná a genealogická společnost v loňském roce. Svoji činnost zhodnotila na valné hromadě, která proběhla v úterý 2. prosince v koncertním sále.

Dnes osmašedesáticenná společnost, která pracuje při Jupiter klubu, během roku 2025 uspořádala čtyřicet akcí, jichž se zúčastnilo celkem 1530 zájemců. „Šlo o 34 přednášek, dva zájezdy, komentovanou prohlídku budov Jupiter klubu, botanickou vycházku s ekologem Janem Ouleh-

lou a letní vycházku k Březinovu kameni u Tasova,“ vyjmenovala předsedkyně Helena Švecová pestrou činnost VGS.

Mezi nejvýznamnější loňské události patří slavnostní premiéra filmu Libora Smejkalů Pan učitel Josef Pěňčík, která završila trilogii o významných osobnostech regionu. Po Velkém Meziříčí film zamířil i do Jinošova, Tasova či Náměště nad Oslovou. „Březnová premiéra byla naší nejvíce navštívenou akcí. Film si nenechalo ujít asi 190 diváků,“ podotkla Helena Švecová. Úspěch mají i přednášky, například genealogická, cestovatelská či o historii

lyžování nalákaly na 80 zájemců. Součástí valné hromady se stal i křest knihy Konec války od Stanislava Vodičky. „Šlo o neznámý a dosud nikdy nezveřejněný rukopis, k jehož vydání nám poskytla souhlas dcera Stanislava Vodičky Lidmila Anna Dohnalová,“ informovala Helena Švecová a dodala, že tisk podpořila Nadace Františka Podstatzky Lichtensteina, která činnost VGS podporuje již několik let. „Naše poděkování za stálou přízeň a všestrannou podporu náleží také městu Velké Meziříčí a Jupiter klubu,“ uzavřela Helena Švecová. *Martina Strnadová*

Sociální služby města Velké Meziříčí

Když zaklepe Mikuláš na dveře

Magické chvíle se odehrály v bytech s pečovatelskou službou na ulicích Zdenky Vorlové a U Světlé, kde se objevila neobvyklá trojice návštěvníků.

Když se za dveřmi bytů objevil svatý Mikuláš v doprovodu anděla a trochu nezbedného čerta, oči našich seniorů se rozzářily jako v dětství. Tato kouzelná trojice, kterou ztvárnili členové Komise Zdravé město, si vzala za úkol rozveselit a obdarovat ty, kteří si zaslouží naši pozornost nejvíce.

Každý senior obdržel pečlivě připravený balíček. Úsměvy na tvářích byly tím nejcennějším dárkem pro všechny přítomné a atmosféra Vánoc se rozšířila po celých domech.

Mikuláš se svou zlatou mitrou a dlouhým bílým vousem trpělivě naslouchal příběhům seniorů, zatímco anděl rozdával objetí a čert – tentokrát hodný – pomáhal s rozdáváním dárek. Není to jen o balíčcích, vysvětluje jeden z organizátorů. „Jde o to ukázat našim seniorům, že na ně myslíme a že nejsou sami.“ Tato krásná iniciativa Komise Zdravé město dokázala, že vánoční kouzlo nemá věkové hranice. Seniori si užili nejen překvapení, ale především pocit sounáležitosti a radost ze setkání.

Když čert zamával na rozloučenou a Mikuláš s andělem zmizeli za rohem, zůstaly za nimi nejen prázdné balíčky, ale především srdce plná tepla a očekávání dalšího setkání.

Děkujeme všem členům Komise Zdravé město za to, že přinesli kus nebe přímo do domovů našich seniorů.

Jana Nachtigalová

Nadační fond oslaví 10 let

Vstupem do každého nového roku si můžeme přát leccos, přesto nikdy nemůžeme přesně říct, jestli se to stane (nebo nestane) a jak bude. Malou výjimkou jsou naše osobní a rodinná výročí, která – jak věříme – přijdou a budeme je moci oslavit.

Jedno takové je očekáváno i v našem regionu. Není sice ani osobní, ani rodinné, přesto se ale dá říct, že jednotlivým osobám i rodinám hodně přináší, a to již po devět let. Rokem 2026 totiž vstupuje do desátého roku své existence Nadační fond Františka Podstatzky Lichtensteina. V duchu základních životních myšlenek svého zakladatele usiluje o podporu důstojného života těch, kteří na to vlastními silami nestačí, ale také o podporu kultury, která dokáže občerstvovat srdce člověka a dodávat mu tolik potřebné povzbuzení. Potvrdit to mohou mimo jiné i návštěvníci tradičního svatoštěpánského koncertu v kostele svatého Mikuláše ve Velkém Meziříčí. Díky Nadačnímu fondu máme možnost nechat se již po několik let vtáhnout do Vánoc hudbou, zpěvem, ale i recitovaným slovem v podání „FF ensemble“. Rozsah pomoci Nadačního fondu však sahá i dál. V Netíně, kam přichází každoročně několik stovek poutníků, našli ve stínu Mariánské poutní svatyně místo pro svůj poslední odpočinek František Podstatzky Lichtenstein a další členové rodu. Netínský kostel se dnes může pochlubit novými varhanami, na jejichž obnově se největším dílem podílel sám hrabě František. Dodnes slouží nejen poutníkům, ale také pravidelným charitativním koncertům, díky nimž zažijí krásné okamžiky nejen účastníci, ale také osoby a rodiny, jimž je výtěžek z těchto akcí určen ke zlepšení kvality života. Zajímavým počinem v této souvislosti je také společná snaha Nadačního fondu, Obce Netín a Farnosti Netín upravit farní a poutní areál tak, aby v něm mohli duchovně čerpat nejen poutníci, ale i návštěvníci během roku. Dílo bylo započato v roce 2025 a ve výročním roce Nadačního fondu bychom je chtěli dokončit alespoň v takové míře, aby už mohlo dýchat vlastním dechem a všichni se tam cítili dobře. Potvrdili to ostatně už i účastníci minulého adventního charitativního koncertu. Přírodní dominantou tohoto netínského poutního areálu se stane „Alej Františka Podstatzky Lichtensteina“, která se otvírá příchozím a uvádí je symbolicky k venkovnímu oltáři, srdci poutí. Její otevření plánuje Farnost Netín společně s Nadačním fondem v roce 2026. Věřím, že se nám společně podaří proměňovat toto poutní místo v oázu duchovního povzbuzení pro každého, kdo tam zavítá.

Za Farnosti Velké Meziříčí a Netín Jiří Kaňa, farář

Na okenních tabulkách se třpytí mrazem vykreslené ornamenty a ve škole je po vánočních prázdninách zase veselo. Světlušky se vrátily do škamen a těší se, že si odpoledne půjdou zabruslit na rybník, který časem dostal jméno Světláček. Jak asi vypadal život dívek, prožívajících svoje dospívání ve škole, která stojí dodnes?

Ze zámku

Díl 48:

Škola Světlá v archivním fondu muzea

Světlušky při nácvičce žehlení

Počátek školy Světlá, pojmenované po slavné spisovatelce, nás přivádí do roku 1899, kdy odborný učitel Josef Dufek navrhl odboru Národní jednoty pro jihozápadní Moravu, aby uspořádal kurz šití. Toho se chopili manželé Adam a Růžena Píčmanovi, zanedlouho již vedli školský spolek Světlá a od roku 1901 byly zřízeny školy Světlá – ústav pro výchovu dívek. V době svého vzniku však sídlily ještě v budově národní školy na náměstí, než se definitivně přestěhovaly do nových velkorysých budov na Horním Městě.

To už se psal rok 1923 a Světlá byla v plném rozpuku. Dívky si tak mohly vybírat z nepřeberného množství kurzů a škol, a to nejen kurzů pro domácí vyučování, pro vychovatelky, psaní na stroji, těsnopisu a účetnictví, ale i ze škol rodinné, pro vedení domácnosti, jazykové, hudební i školy pro rytmiku. Součástí nabídky byl i Ústav pro vzdělání učitelek domácích nauk a mateřských škol a také Hospodyňská škola v místě Kallabova domu na Horním Městě č. p. 383. Dívky pocházející zdaleka mohly využívat pensionát v budově školy a pestrý program v době volna. V roce 1933 přibyla nová tělocvična. V době první republiky měla škola obrovské renomé, navštívila ji Alice Masaryková i tehdejší ministr zahraničí Dr. Edvard Beneš. V době okupace ji zabrala německá mládež a školy i s internátem byly rozptýleny do okolních obcí. V době socialismu se těšila obrovské popularitě a byla proslulá především svými velkolepými gastrodny.

Škola Světlá, v popředí zahrada továrníka Šablíka

Ve fondu Světlá se nachází písemnosti, které muzeum získalo v 60. letech, např. majetkové záležitosti, pozvánka na věneček Světlušek z 11. 2. 1920 či gratulace k přístavbě nové budovy z roku 1928. Jak se dívky měly vybavit pro pensionát škol Světlá, se dočteme v Seznamu výbavy, vytištěném firmou Aloise Šaška. Šlo o „6 košil, 3 noční kabátky, 3 spodky, 3 spodní živůtky, 3 spodničky tmavé, 4 páry punčoch, 12 kapesníků, 2 zástěry barvy tmavé, 4 ručníky, 3 ubrousky, šaty do školy, pro neděli, šaty domácí.“ Seznam však obsahuje ještě široké spektrum věcí osobní potřeby, jako např. pastu na zuby, sklenice, přibory, cíchy, a to vše opatřeno číslem, které chovanka obdržela před nástupem do školy.

Eliška Hanušová, učitelka

Zajímavostí je i sloha věnovaná žákyni a pozdější učitelce ústavu Světlá, Elišce Váňové, rozené Hanušové, kterou nám daroval její syn Karel v roce 1990. Obsahuje vzorník háčkování či pojišťovací listinu z roku 1911 a osobní i skupinové fotografie z let 1908 a 1912.

Album Chovanky ústavu „Světlá“

S podtitulem „jakožto dorost spolku Čs. Červeného kříže ve Velkém Meziříčí při programových výchovných pracích“ nám dovolí nahlédnout do denního rytmu Světlušek. Na fotografiích spatříme dívky připravující pokrmy, cvičící se v jejich podávání, ukázkou z vyučování péče o dítě i výuky francouzského jazyka.

Dana Cejnková, Muzeum VM

Stolní tenis bolí, ale mě to baví

Stolní tenista Vratislav Holík z Hrbova (hráč ST Velké Meziříčí) se stal vítězem Českého poháru v para stolním tenise. Uspěl v obrovské konkurenci a zlatým písmem se zapsal do kroniky velkomeziříčského stolního tenisu. S Vratislavem Holíkem jsme si povídali nejen o stolním tenise.

Začneme klasickou otázkou. Jak jste se ke stolnímu tenisu dostal?

Dostal jsem se k němu už jako malý. Když byla možnost, tak jsme to plácali s tátou a bráchou. Když mi bylo nějakých osm nebo deset let, tak jsme dostali stůl, který jsme měli u táty ve firmě v podkrovní. Takže

jsem to uměl vzít do ruky. Postupem času šel ping pong bokem, protože jsem začal hrát volejbal. Ke stolnímu tenisu jsem se vrátil až po úrazu někdy před dvanácti lety. Jezdil jsem hodně po rehabilitačních ústavech, kde jsem potkával kluky, kteří stolní tenis hráli, a taky to byla jedna z mála ak-

tivit, které se v těchto ústavech provozují. Díky tomu, že jsem měl průpravu z mládí, tak jsem hrál a po čase jsem vyjel na první turnaj, který byl v Hamrech u Žďaru n. S. Pak jsem začal hrát s klukama z Meziříčí. Ti na mě nejprve koukali jak zjara, ale zapadl jsem a dneska už jsem v áčku a válčíme v divizi.

Osobně mám při ping pongu problém to kolem stolu uběhat, jak to stíháte na vozíku?

Je to jen o reflexu a ruce, kterou musím být

hned vlevo, hned vpravo. Samozřejmě, když jde nějaký prudší balón, tak mu jenom zamávám. Tak to prostě je. Ten pohyb je samozřejmě mnohem složitější, ale je to o rychlosti a o tom odhadnout ten balónek a hrát ho hned po odskoku, aby neutekl moc mimo stůl.

Když se podíváme na vaše výsledky v divizi, kde hrajete se zdravými hráči, tak jsou velmi slušné.

Mohlo by to být určitě lepší. Divize už je docela slušná soutěž a hráči v ní nejsou žádní hlupáci. Bojuju, co to dá. Ted' už mě znají, ale ze začátku mě podceňovali a najednou nevěděli, co se děje. Ted' už vědí, proti komu nastupují a podceňování skončilo.

Pojďme k tomu vašemu velkému úspěchu. Vyhrál jste český pohár v para stolním tenise. V devíti z deseti turnajů jste se dostal na bednu. Jaká je v této soutěži konkurence?

Tam je vyprofilovaná úzká špička pěti šesti lidí. Bijeme se mezi sebou a vždycky to může dopadnout jakkoliv. Turnajů se zúčastňuje zhruba kolem padesátky hráčů. Na některé jezdí i reprezentanti, ale ne na všechny. Když se ukázali, dokázal jsem s nimi hrát vyrovnané zápasy a některé i vyhrávat.

A co vy a reprezentace? Nepřemýšlíte třeba o olympiádě?

Do reprezentace mám dveře otevřené v podstatě pořád, ale já jim říkám, že abych se cítil na reprezentaci, to bych musel trénovat mnohem víc než teď. Bojím se, že kdybych trénoval víc, tak by mě to přestalo bavit. A toho bych se nerad dožil. A olympiáda? Ne že by mě nelákala, ale to nehrozí. To musí člověk nasbírat po světě hodně bodů a zrovna ta moje kategorie je dost našlapaná a na olympiádu se dostane málo lidí. A není to jen o bodech, ale i o penězích, stojí to hodně.

Jak často tedy trénujete?

Kolikrát je to i pětikrát týdně, což taky není málo, ale je to spíš o tom, že si zajedu zahrát s klukama do Netína nebo zkusím nový materiál, tak si jdu zahrát s klukama z nižších soutěží. Tak jednou týdně za mnou jezdí vozičkář Jirka Žák z Dolních Vilémovic, tak si zapinkáme. Reprezentaci bych musel dát mnohem víc. Nemám ale problém za reprezentací dojet na soustředění a dělat klukům sparingpartnera. Já mám specifickou hru, mám specifický potah pátky, který se hodně používá ve světě, takže si na mně mohou hru vyzkoušet.

Existuje v para stolním tenise nějaký žebříček?

Existuje, ale kolikátý jsem, to netuším. (V době pořízení rozhovoru byl Vratislav Holík na 44. místě STR žebříčku Kraje Vysočina – pozn. aut.)

Letos jste tedy vyhrál český pohár. Je to váš největší dosavadní úspěch?

Je to velký úspěch, ale určitě by bylo fajn vyhrát ještě mistrovství republiky. To je opak poháru. Jde o jednorázový turnaj, takže záleží na tom, jak se člověk vyspí, a navíc si to nenechají ujít ani kluci z reprezentace, takže je to hodně těžký turnaj. Na mistrovství už jsem byl několikrát a vždy je to jen boj o třetí místo.

Bojuju, co to dá. Ted' už mě znají, ale ze začátku mě podceňovali a najednou nevěděli, co se děje.

Stolní tenis je hodně rozšířeným sportem, a i relativně levným. Je to tak?

Je to tak. Na Žďarsku je šest okresních soutěží a pak v rámci kraje jsou čtyři soutěže. A co se týče peněz, když jsem úplný amatér, tak to relativně levné je. Pálka vyjde zhruba na tři tisíce a vydrží klidně dva tři roky. Ale když co dva tři měsíce měním potah, tak to není levná záležitost.

Je nějaký rozdíl mezi para stolním tenise a řekneme klasickým stolním tenise?

Malé rozdíly tam jsou. Je tam omezení u podání, a to takové, že podání musí směřovat za zadní čáru, nesmí jít přes boční čáru.

Hrajete divizi za Velké Meziříčí, jezdíte Český pohár v para stolním tenise, zúčastňujete se i jiných turnajů?

Účastním se mezinárodního turnaje v Ostravě, který je jednou ročně, mistrovství republiky klubů v Třebíči. Jsem ale rád, že podzimní sezona už skončila, protože byla hodně hektická a tělo mi říká, že už se na

to mám pro letošek vykašlat. Bolí mě celý člověk. Přes Vánoce musím pátku zahodit.

Jak víme, trénujete ve Velkém Meziříčí děti. Je to tak?

Je to tak. Jsou to děti od sedmi let.

Ted' se hodně mluví o Lukáši Bukovi, to je taky váš svěřenec?

Dá se říct, ale na Lukyho si dohlíží hlavně tatínek. Ti dva spolu v Jablonově hrají pořád a snad za tím stolem i spí. Toho to hodně baví.

Kromě stolního tenisu, máte čas ještě na něco jiného?

Co se týče jiných sportů, tak už nic. Není čas. Takže práce a stolní tenis. Když je sezona za VM, tak to je celý víkend. Za sobotu dvě utkání, každé v jiném městě po kraji. Někdy se za ten den najezdí i 250 kilometrů, člověk se dostane domů kolem půlnoci a celou neděli pak odpočívá. Když je turnaj Č. P. vozičkářů, je to také víkend po celé republice. Je to náročné. Ono se to nezdá, ale stolní tenis je docela fyzicky náročný sport. Já mám na hraní i na pohyb jen horní část těla, tak já si neodpočinu, takže já ty ruce namáhám pořád. Bolí to dost.

Tak to je taková příjemná bolest, ne?

Ale ano, když za sebou člověk vidí ty výsledky, tak se dá přimhouřit oko.

Tak ale stolní tenis vás baví?

Ano, jinak bych to nedělal. Partu ve Velkém Meziříčí máme skvělou. Takže se občas zajde i na pívko. To je ta druhá stránka sportu, ale bez ní to taky nejde.

Co chystáte na příští rok?

Co se týče Velkého Meziříčí, tak předvádět solidní výsledky a solidně se umístit v konečné tabulce. A uvidíme, co bude s Českým pohárem. Ten by měl začít v dubnu.

Petr Chňoupek

Hokejisté oslavili stodvacáté narozeniny

Hokej ve Velkém Meziříčí se hraje už sto dvacet let, a to je důvod k oslavě. V sobotu 3. ledna na zimním stadionu slavili hráči i fanoušci. Vše vypuklo hodinu po poledni, kdy se na ledě představily hokejové legendy – domácí proti přespólním. Největší hvězdou přespólních byl jistě mistr světa v hokeji Tomáš Rolínek, který tentokrát neuražoval v útočném pásnu, ale v bráně. Úvodní buly vhodila domácí legenda Vlastimil Zachoval. Přespólní nakonec zvítězili 9:6.

Poté se na ledě představily naděje velkomeziříčského hokeje. V mládežnických kategoriích působí přes dvě stovky kluků a holek, takže o osud velkomeziříčského hokeje netřeba mít strach. Následovala uchvatná krasobruslařská show.

A pak přišel slavnostní okamžik, kdy starosta města Alexandros Kaminaras spolu s Tomášem Rolínkem odhalili nové logo Horáckého hokejového klubu Velké Meziříčí.

Závěr oslav obstaralo druholigové utkání Velkého Meziříčí s Novým Jičínem. Nový Jičín zápas dotáhl do vítězného konce, a domácím oslavy tak trochu zkazil.

Petr Chňoupek

Naši krajinu zdobí už po staletí kříže. Stojí u cest, na návsích, u lesních pěšin a každý má svůj příběh. Na některých z nich najdete i jména těch, kteří je stavěli, nebo těch, kterým jsou věnovány. Pojďme si povídat o lidech, kteří už tu nejsou, ale v krajině zanechali věčnou stopu.

Velké Meziříčí: Kettnerův kříž

Kousek za bývalou slévárnou, u odbočky na Letnou, stojí litinový kříž s pozlacenou figurou Krista a figurou Panny Marie v barvě kovu. Mezi nimi je zlatě zdobená tabulka bez nápisu. Kříž je umístěn na kamenném podstavci. Podle tradice byl postaven v roce 1891.

Postavil je bývalý občan Petrůvky František Kettner a jeho žena Filoména. František Kettner tudy chodil každý den do školy do Velkého Meziříčí. Ve Vídni se pak vyučil krejčovně. Narodil se 3. července 1858 v Petrůvce v domě číslo popisné 17, a to jako syn domkáře Matěje Kettnera a jeho ženy Františky rozené Blažové. Po vyučení směřovaly kroky Františka Kettnera za velkou louží.

Usadil se v Chicagu. V roce 1891 se u příležitosti jubilejní výstavy v Praze zastavil i na rodné Moravě, v rodné vsi. Když odjížděl, měl se na tomto místě loučit se svou rodinou a přáteli. Poté z Chicaga poslal peníze a za ně nechal postavit tento kříž.

Z Ameriky už se domů nikdy nepodíval, ale se svou rodnou zemí udržoval nadále styk. Hojně přispíval do Velkomeziříčska, které odebíral a poté půjčoval přátelům nejen po celém Chicagu. Na Vánoce taktéž zasílal do Velkého Meziříčí nemalé finanční prostředky na nákup školních potřeb pro chudé děti a na podporu zestárlých řemeslníků.

Petr Chňoupek

Velké Meziříčí má bohatou historii, do které se zapsala nejedna osobnost. Na některé se ovšem zapomíná. Mezi takové patří jak legionáři, tak vojáci, kteří prošli peklem front první světové války. V našem seriálu chceme připomenout osudy některých z nich.

Zapomenutí hrdinové

Legionářem klidně i po čtyřicítce

Malíř a natěrač Ignác Kupka rukoval do války, když už mu bylo skoro čtyřicet. Dostal se do legií a domů se vrátil jako invalida. Pojďme se seznámit s jeho osudem.

Ignác Kupka se narodil ve Velkém Meziříčí 28. července 1875 v domě číslo 417. Jeho otcem byl velkomeziříčský měšťan a řezník (později i hrobař) František Kupka, jenž byl synem řezníka ve Velkém Meziříčí Františka Kupky a jeho ženy Kateřiny rozené Závíškové. Matkou Ignáce byla Johanna, dcera mlynáře v Osově Bítýšce Josefa Lišky a jeho ženy Marie rozené Hollasové.

Ignác se vyučil malířem a natěračem a usadil se na Bezděkově v domě číslo popisné 155 a později na Novosadech v domě číslo popisné 107. Dne 17. února 1903 se oženil s Antonií Pokornou, dcerou cestáře z Dolní Bobrové Karla Pokorného a jeho ženy Anny rozené Slámové. Postupně se jim narodila dcera Blažena (manželka legionáře, obchodníka a poválečného starosty Velkého Meziříčí Viléma Součka) a synové Adolf a Alois. Jenže 13. listopadu 1912 Antonie podlehl rakovině. Ignác se oženil znovu, a to 27. října 1913, a vzal si Kateřinu Pavlíčkovou, dceru rolníka z Louček Josefa Pavlíčka a jeho ženy Rosálie rozené Polákové. Ta žila ve Velkém Meziříčí v Zámecké ulici číslo popisné 518 u majitelky lomu Františky Kadlecové.

Rukoval 3. září 1914 a na frontu odešel dva dny před Štědrým dnem 1914, a to s 37. domobraneckým pěším plukem, ale později bojoval s jihlavským 81. pěším plukem. Připojil se k němu v bojích u Janowic. Do ruského zajetí padl 17. března 1917 u Rychvaldova v Karpatech. V zajetí pobýval v Syzrani, kde pracoval na parní

Ruský zajatec z Velkého Meziříčí vrací se domů a píše z Ameriky: Amerika, Sant Diego 7./7. 1919. Moji draží! Sděluji Vám pár řádek při stálém zdraví zde v Americe. Právě jsme přijeli nedávno z Ruska a nalézáme se na cestě domů. Kdy přijedeme, kterou dobu, určitě ještě nevíme. Zde v Americe jest velké horko. Jede nás přes 1200 starsích kamarádů domů a musíme se dostavit až do matičky Prahy, kde budeme po části propuštěni. Já jsem díky Bohu zdráv, stále na Vás vzpomínám, co tam asi děláte. Maminka má tam asi mnoho práce. Až přijedem do Prahy, tak Vám budu opět psát. Co dělají malé děti Mařenka a Fanyňka, a druhé Blažena, Adolf, Alois, a co nového u nás? To si mohu myslet, jaký to převrat vzalo, i já, až přijedu, budu Vám mnoho vyprávět, co jsme zde všeho za 5 roků zažili. Já jsem již přes rok v té naší armádě, u pluku Karla Havlíčka Borovského. Všude jsme zde mnoho zažili, ale všude to s námi dobře dopadlo. Také jsem mluvil s Eduardem Součkem, Stanislavem Duškem, pak s Cikánkem z věže a více od nás známými. Tak Vás ještě jednou všechny pozdravuje a těší se na brzkou shledanou Váš otec Ignác Kupka

pile. Do legií se přihlásil v srpnu 1917 a přijat byl 23. srpna 1918. Sloužil u 9. střeleckého pluku „Karla Havlíčka Borovského“. S ním bojoval u Ivaščenkova. Domů se vracel jako částečný invalida na lodi Archer, která z Vladivostoku vyplula 24. června 1919.

Na začátku července tato loď zakotvila v americkém přístavu San Diego, odkud 7. července Ignác Kupka napsal rodině: „Právě jsme přijeli nedávno z Ruska a nalézáme se na cestě domů. Kdy přijedeme, kterou dobu, určitě ještě nevíme,“ napsal mimo jiné. Legionáři dále pokračovali po souši na východní pobřeží do Norfolk. Tam se znovu nalodili a na evropskou půdu vstoupili 15. srpna 1919 ve francouzském přístavu Brest.

Ignác pak v legiích skončil 29. prosince 1919. Vrátil se do Velkého Meziříčí a věnoval se dál své malířské a natěračské živnosti.

Petr Chňoupek

POMŮČKA: ARIT PODVAL USTAV	NOTOVÝ ZÁPIS HLASU	JINDY	INICIÁLY FILOZOF DIDEROTA	STÁŘÍ	STÁT USA	VZNÁŠET SE		JEHLIČ- NAN	JMÉNO MODERÁ- TORA KO- RANTENGA	INICIÁLY OŠTĚPARKY ZÁTOPKOVÉ	KYSELÉ OVOCE	MIMO (slovensky)	SLOVENSKY „VŘES“	4. TAJENKA	ČINO- RODOSTI
ZÁKLADNÍ TRÁM VE STROPĚ							SORTA TŘESNĚ								
3. TAJENKA							VLOŽENÝ KROK								
							DRUH NEROSTU								
ZKRATKA RUDNÝCH DOLŮ			ZÁNĚTY SLIZNIC							ODPLATA ZA VINU					
			PALIVOVÉ DRVÍ							NÁPOR					
DRUH				PLACHET- NICE				EXTRAKTY							
				ŽENA (nářečně)				NAJEDNOU (slovensky)							
	ODSTRA- ŇOVAT ZÁVADU	KAZITI					NÁHLÁ ZMĚNA						ZNAČKA ELEKTRON- VOLTU		
		1. TAJENKA					AMERICKÝ PAPOUŠEK						KOV		
ODLAMOVÁ- NÍ						ZNIČENÍ NAJETÍM						DOMÁCKY OLGA			
						CHVATNĚ PÍT						PLÁTĚNÁ PŘÍSTŘEŠÍ			
DRUHÝ OBAL							KORÝŠ				SOKOLSKÁ SLAVNOST				
							OZNAČENÍ DALKOVÝCH KAMIONŮ				CHILSKÁ POUŠŤ				
DOMÁCKY RENATA					OPTÁNÍ (zastarale)					ČÁSTI MOLEKUL					
					STOJAN					STŘEDNÍ OBRÁNCE					
DRUH PEPŘE				LYŽE			FORMA CYRILICE							CHATRNÉ	NÁSADA SEKERY
				ČASNÁ (nářečně)			LOTYŠSKÝ ŠACHISTA								
ŘÍMSKÝMI ČÍSLICEMI 6			ZAČÁTEK ZÁVODU					VYVSTÁVAT							
			DOMÁCKY INOCENC					HESLA							
ARCHAICKY OSLOVOVAT							ZÁCHVATY VZTEKU						VZOREC OXIDU BORU		
							MISTR POPRAVČÍ						TAKÉ		
VÁNEK (zastarale)						SOUČÁST SAKA						VRCHOLNÝ			
						TYP FORDU						OZNAČENÍ ANONYMA			
USA								2. TAJENKA							
ČASTO TIKAT							POŘADA- TEL								

ANDĚLÉ NESOUČÍ KOSTEL

Olší nad Oslavou je ze tří stran obehnáno kopci, které dosahují výšky téměř šest set metrů nad mořem. Nejvyšším z nich je kopec, který nese jméno Stráž, s výškou 567 metrů nad mořem.

Tyčí se těsně za obcí a je porostlý nejrůznějšími (tajenka 1), i tak ale nabízí docela pěkné výhledy. Dnes je tu klid, snad jen když někdo jde k vodojemu, rozvlní se na louce tráva. Čas jako by se tu zastavil. Ale nebývalo tomu tak v dávné minulosti. Stará pověst totiž vypráví, že se tu v dobách (tajenka 2) středověku odehrál neuvěřitelný příběh. Pověst vypravuje, že na kopci Stráž nad Olším stával kdysi dávno kostel, a ne kostel ledajaký, byl to kostel farní.

Ale stalo se jednoho krásného dne, že ke kostelu na kopci Stráž přiletli z nebes (tajenka 3) Popadli kostel do svých hebkých rukou a letěli s ním směrem na západ. Se vzácným nákladem uletěli bez pár metrů tři a půl kilometru a kostel postavili, spíše položili, na návrší nad vesnicí Netín, a tam kostel zasvěcený Nanebevzetí Panny Marie stojí dodnes a každoročně láká tisíce poutníků.

Je to jen pověst, ale ta představa, jak se andělé s (tajenka 4) v rukou vznášejí nad zvlněnou krajinou západní Moravy, je prostě krásná.

Znění tajenky a jméno s bydlištěm zašlete do 23. ledna 2026 na adresu: velkomezirisko@velkomezirici.cz nebo poštou či doručte osobně do redakce.

Tajenka z minulého čísla:

František, Harracha, Moravě, patronem

Výherce z minulého čísla: **Jindřich Nahodil, VM**

Lidové pověsti se v minulosti šířily především ústním vyprávěním. Podle vzoru lidových vypravěčů se těmito pověstmi inspirovala a téma znovu zpracovala Marie Ripperová. Ilustracemi je doplnily Alice Trojanová a Kateřina Dvořáková. Publikaci Pověsti z Velkomeziříčska vydalo město Velké Meziříčí roku 2020. Zakoupit ji můžete v Turistickém informačním centru Velké Meziříčí nebo na e-shopu města.

Pověsti z Velkomeziříčska

O paní kupcové

V Meziříčí na náměstí stojí hned vedle kostela pěkný dům. V tom domě býval kupecký krám. Prodávali tam vše, co bylo třeba. Cukr a kávu, rozinky a mandle, koření, dobré víno, ale také hřebíky, nitě nebo třeba petrolej. Kdo něco potřeboval, zaskočil do krámu. Pan kupec, starý mládenec, měl svoje zvyky, které dodržoval s železnou pravidelností. Po obědě si například vždycky trochu zdřímnul. Kupečtí mládenci, dnes bychom řekli prodáváci, si občas „vyšetřili“ mandle či rozinky, jindy zase láhev vína. Když pan kupec odpočíval, zalezli do skladu a tam hodovali. V krámě zatím obsluhovali jen nezkušení učedníci, a tak je celkem jasné, že pan kupec moc nevydělával.

To se však brzy změnilo. Jednou pan kupec odjel do Vídně, a když se vrátil, přijela s ním i jeho nová manželka. Kupeckým mláďencům nastaly krušné časy. Paní přísně dohlížela, aby se věnovali svým povinnostem. Kdepak zahálet nebo snad ochutnávat z toho, co bylo na prodej. Zaměstnanci si však chtěli dál užívat, a tak vymysleli plán.

Vždycky po obědě, když pan kupec odpočíval, vyložila se paní z okna a sledovala, co se děje na náměstí. To znamenalo, že v krámě bude chvíli klid. A zákazníci tou dobou taky moc nechodili. Kupečtí mládenci poručili učedníkům, aby před domem zametli, srovnali bedničky od poslední zásilky zboží, a hlavně aby sledovali paní kupcovou. Kdyby náhodou odešla od okna, měli je hned varovat. Sami zase zmizeli ve skladu, kde měli za regálem schované dobroty. Ale neužili si jich. Sotva otevřeli láhev, ve dveřích stála paní kupcová. Víno zabavila a mládence hnala do práce. A kupečtí mládenci? Místo aby se zastyděli, začali učedníkům vyčítat, že je neupozornili. Ti na ně koukali udiveně, že jako proč? Vždyť paní kupcová za celou dobu od okna neodešla, dokonce tam ještě je. Tak prodáváci zjistili, že paní kupcová umí být současně na dvou místech. Od té doby si nikdo nedovolil zahálet nebo jinak pana kupce šidit a krám začal vynášet. Co se stalo s paní kupcovou? Ještě když umřela, měli zaměstnanci strach, jestli náhodou není současně v domě. A ještě dlouho si o ní vypravovali.

Kalendář akcí

Kino

9. 1. 2026, 19:30
Velký Marty

10. 1. a 31. 1. 2026, 19:30
Ranhojič II

11. 1. 2026, 16:00
Domácí příšerky 2

11. 1. 2026, 18:30
Neporazitelní

15. 1. 2026, 18:00
23. 1. 2026, 19:30
Pomocnice

16. 1. 2026, 19:30
28. 1. 2026, 18:00
Norimberg

22. 1. 2026, 16:30
Milion
(Zlevněné vstupné)

24. 1. 2026, 19:30
Důkaz viny

25. 1. 2026, 16:00
Severní pohádka

25. 1. 2026, 18:30
1. 2. 2026, 18:30
Šviháci

29. 1. 2026, 16:30
30. 1. 2026, 16:00
Princezna stokrát jinak

29. 1. 2026, 19:30
28 let poté: Chrám z kostí

Koncerty

7. 1. 2026, 19:00
Velký sál Jupiter klubu
Novoroční koncert s
přípitkem starosty
Od opery k muzikálu -
Moravské klavírní trio

17. 2. 2026, 19:00
Velký sál Jupiter klubu
HELENA Forever
Koncert Heleny Vondráčkové

2. 3. 2026, 19:00
Velký sál Jupiter klubu
Koncert Monika Absolonová
& band

28. 3. 2026, 16:30
Velký sál Jupiter klubu
Krausberry - legendární
blues-rocková kapela

22. 5. 2026, 19:00
Velký sál Jupiter klubu
Šansonárium

Plesy

17. 1. 2026, 19:30
Velký sál Jupiter klubu
Ples města 2026

7. 2. 2026, 19:30
Velký sál Jupiter klubu
Farní ples 2026

23. 1. 2026, 19:00
Velký sál Jupiter klubu
Gastro-technická škola Velké
Meziříčí - Maturitní ples

31. 1. 2026, 19:00
Fotbalová klubovna u Tržiště
Házenkářský ples

Divadlo

10. 1. 2026, 14:00 a 16:00
24. 1. 2026, 15:00
Malá scéna Jupiter klubu
Pohádka naruby

19. 1. 2026, 19:00
Velký sál Jupiter klubu
Na ostro

26. 1. 2026, 19:00
Velký sál Jupiter klubu
Malé chytré lži

1. 2. 2026, 10:00
Velký sál Jupiter klubu
Dobrodružný rodinný muzikál
Kniha džunglí

10. 2. 2026, 19:00
Velký sál Jupiter klubu
M*A*S*H

16. 2. 2026, 19:00
Velký sál Jupiter klubu
Partička na vzduchu

24. 2. 2026, 19:00
Velký sál Jupiter klubu
Dobře rozehraná partie

31. 3. 2026, 19:00
Dokonalá fraška

17. 4. 2026, 19:00
Velký sál Jupiter klubu
Svatební cesta do Jiljí

28. 4. 2026, 19:00
Velký sál Jupiter klubu
Kouči v nesnázích

VGS

13. 1. 2026, 16:30
Kinosál JC
Rod Čermáků z Uhřínova
Jaromír Kafka

20. 1. 2026, 16:30
Kinosál JC
Uzbekistán
Jan Moravec, Tereza Kráčmarová

27. 1. 2026, 16:30
Kinosál JC
Uganda, kousek mého srdce
Jiří Kafka

17. 2. 2026, 16:30
Kinosál JC
Maroko
Jakub Greschl

3. 2. 2026, 16:30
Kinosál JC
Rok na vsi - jaro
Silva Smutná

10. 2. 2026, 16:30
Kinosál JC
Lékaři básníků
František Dvořáček

24. 2. 2026, 16:30
Kinosál JC
Hrdinové Jan Dokulil a Jan
Zahradníček
Bohumír Pospíšil

Různé

Veřejné bruslení

So 10.1. 12.45 – 14.15
Ne 11.1. 12.30 – 14.00
So 17.1. 13.00 – 14.30
Ne 18.1. 13.00 – 14.30
So 24.1. 13.45 – 15.15
Ne 25.1. 14.30 – 16.00
So 31.1. 13.45 – 15.15
Ne 1.2. 12.00 – 13.30

10. 1. 2026, 8:00–14:00 hod.
28. 1. 2026, 13:00–16:00 hod.
Dny otevřených dveří v GA-TE
škole

25. 3. 2026, 19:00
Velký sál Jupiter klubu
Blanka Matragi - Exkluzivní
talk show

7. 2. 2026, 16:00
farnost Uhřínov
7. 3. 2026, 16:00
farnost Křižanov
Mariánské soboty k Panně
Marii do Netína

Přednášky

14. 1. 2026, 18:00
Husův dům
Jako anděl s polámanými
křídly - duchovní profil Karla
Kryla
Přednáší Pavel Hošek

28. 2. 2026, 19:00
Velký sál Jupiter klubu
Vandráci na ostrově lidojedů

Pravidelně aktualizovaný
kalendář akcí
naleznete na webu
www.velkomeziricsko.cz